Ročník 1966

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 45 Vydána dne 20. prosince 1966 Cena Kčs 1,50

OBSAH:

102. Vyhláška ministerstva financí a Státní banky československé o financování reprodukce základních prostředků

103. Vyhláška ministerstva financí o financování neinvestičních potřeb rozvoje vědy a techniky a obdobných činností

104. Vyhláška ministerstva financí o správě národního majetku

105. Vyhláška generálního ředitele Státní banky československé o úvěrování socialistických organizací a úrokových sazbách

106. Vyhláška ministerstva financí, kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění socialistických zemědělských organizací

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

102

VYHLÁŠKA

ministerstva financí a Státní banky československé

ze dne 20. prosince 1966

o financování reprodukce základních prostředků

Ministerstvo financí a Státní banka československá (dále jen „banka") stanoví podle § 391 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.:

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

(1) Tato vyhláška upravuje financování reprodukce základních prostředků státních socialistických organizací, podniků zahraničního obchodu a jednotných zemědělských družstev.

(2) Financování reprodukce základních prostředků ostatních socialistických organizací se řídí zásadami této vyhlášky s tím, že specifické zvláštnosti financování reprodukce základních prostředků upraví příslušné ústřední orgány v dohodě s ministerstvem financí a ústředím banky.

§ 2

Základní prostředky

(1) Základními prostředky jsou samostatné předměty, popř. soubory předmětů nebo kombinované technologické a stavební celky, které mají dlouhodobě sloužit organizaci k plnění jejích úkolů a jejichž pořizovací cena je nejméně tři tisíce Kčs. Základními prostředky jsou i trvalé objekty zařízení staveniště. Bez zřetele na pořizovací cenu jsou základními prostředky pozemky, budovy a stavby.

(2) Základní prostředky se rozdělují na:

a) používané základní prostředky,

b) základní prostředky v rezervě,

c) základní prostředky v konzervaci.

(3) Základními prostředky v rezervě jsou:

a) základní prostředky, které jsou určeny k výměně za základní prostředky vyřazené v důsledku poškození nebo opravy (provozní rezerva),

b) základní prostředky vyřazené dočasně z používání, které mají pro organizace stálé výrobní určení (kapacitní a sortimentní rezerva).

(4) Základními prostředky v konzervaci jsou ty základní prostředky, které nejsou organizací používány z důvodů státního zájmu a byly do konzer-

vace dány se souhlasem ministerstva financí, pokud nejde o konzervaci upravenou zvláštními předpisy.*)

(5) Základními prostředky nejsou:

a) zásoby,

b) jiný hmotný majetek.

(6) Do zásob patří:

a) materiál na skladě (např. základní materiál, paliva, náhradní součástky, drobné a krátkodobé předměty na skladě), nedokončené výrobky (včetně polotovarů vlastní výroby), výrobky, zvířata, zboží, výměnná zařízení, dočasná pokusná zařízení získaná nebo zbylá po vyřešení úkolů vědy a techniky, pokud nebyla aktivována nebo prodána jiné socialistické organizaci;

b) předměty postupné spotřeby v používání (např. drobné a krátkodobé předměty v používání, dočasné objekty zařízení staveniště, materiál v používání, předměty v půjčovnách, stroje nebo jejich části u dodavatelů, určené k výměně za stroje dávané k opravě, cirkulační obaly).

Drobnými a krátkodobými předměty jsou věci, které se použitím najednou nespotřebují a

— jejichž cena je nižší než tři tisíce Kčs za jednu věc bez zřetele na dobu jejich upotřebitelnosti (drobné předměty),

— jejichž doba upotřebitelnosti je kratší než jeden rok bez zřetele na jejich cenu (krátkodobé předměty),

— jichž se použije jen na zhotovení určité zakázky, série nebo určitého druhu výrobku bez zřetele na jejich cenu (dočasná zařízení staveniště, speciální nástroje a přípravky) a jež nejsou trvalým příslušenstvím základního prostředku,

— jichž se použije jako pracovního oděvu, pracovní obuvi a ložní výbavy bez ohledu na jejich cenu a dobu upotřebitelnosti.

(7) Jiným hmotným majetkem jsou ostatní věci, např. nedokončené investice, vodní toky, ložiska nerostných surovin a podzemních vod, značky bodů geodetických sítí, měřických zařízení a signálů na těchto bodech, knihovní sbírky knihoven jednotné soustavy, výtvarná a umělecká díla, kulturní památky a předměty muzejní a galerijní hodnoty, popř. soubory takových věcí v muzeích, galeriích a památkových objektech, učební pomůcky, stálé výstavní soubory, jakož i jiné sbírky.

(8) Orgány hospodářského řízení v oboru své působnosti (i pro organizace řízené národními výbory) podle potřeby

a) mohou výjimečně u jednotlivých předmětů zvýšit, popřípadě snížit hranici tří tisíc Kčs stanovenou pro základní prostředky (odst. 1), je-li účelné, aby předměty téhož druhu nebo téže skupiny byly vždy zahrnovány do základních prostředků nebo do zásob;

b) vymezí, které soubory předmětů a kombinované technologické a stavební celky budou vždy považovány za jediný základní prostředek;

c) vymezí, popřípadě stanoví, které věci jsou dočasným zařízením staveniště, speciálními nástroji a přípravky, výměnnými zařízeními, pracovním oděvem, pracovní obuví a ložní výbavou.

§ 3

Reprodukce základních prostředků

Organizace jsou povinny provádět reprodukci základních prostředků v členění na:

a) přípravu a zabezpečení výstavby (§ 4),

b) projektovou dokumentaci na investice (§ 5),

c) investice (§ 6),

d) udržování a opravy základních prostředků (§ 7).

§ 4

Příprava a zabezpečení výstavby

(1) Náklady (popř. výdaje; dále jen „náklady") na přípravu a zabezpečení výstavby (odst. 2) jsou státní hospodářské organizace, podniky zahraničního obchodu a jednotná zemědělská družstva povinny financovat na vrub provozních prostředků s případným časovým rozlišením, rozpočtové a příspěvkové organizace z neinvestičních prostředků.

(2) Náklady na přípravu a zabezpečení výstavby (s výjimkou projektové dokumentace) zahrnují náklady na:

a) organizační a přípravnou činnost investora,

— vypracování přípravné dokumentace, expertizy atp.,

— činnost ředitelství budovaných podniků a závodů,

— technický dozor investora,

— odevzdání a převzetí dokončených staveb a jejich ucelených částí,

— příprava a zahájení provozu včetně komplexního technologického vyzkoušení a zkušebního provozu,

— příprava kádrů pro budované podniky,

— přesídlení obyvatel;

b) inženýrskou činnost, kompletační činnost a služby;

c) ložiskovou geologii, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak;

d) vybavení základních prostředků zásobami (§ 2 odst. 6);

e) správní a místní poplatky, penále, poplatky z prodlení, peněžní náhrady škod související s investiční výstavbou a dále jiné nehmotné náklady a přirážky, pokud nejsou součástí ceny

*) Např. vyhláška č. 9/1958 Ú. l., kterou se provádějí některá ustanovení elektrizačního zákona.

dodávaných prací a dodávek (zdržné, úhrada za užívání, rozhodnutí o přípustnosti stavby, povolení k trvalému užívání stavby).

§ 5

Projektová dokumentace

(1) Náklady na dokončenou projektovou dokumentaci*) pro investiční výstavbu jsou organizace povinny uhrazovat z investičních prostředků.

(2) Z provozních (neinvestičních) prostředků jsou organizace povinny uhrazovat ostatní projektové práce:

a) rozvojové studie výstavby odvětví a oborů,
b) investiční studie a projektové (investiční) úkoly,
c) územní plány (včetně územně technických podkladů a urbanistických soutěží),
d) projekty typizace ve výstavbě,
e) projekty pro experimentální ověřování ve výstavbě (experimentální studie, projekty a podobné úkoly),
f) tvorbu technickohospodářských ukazatelů,
g) projekty pro hospodářskotechnické úpravy půdy,
h) projekty pro výstavy a veletrhy v zahraničí,
i) projektové soutěže a poptávkové řízení,
j) technickou pomoc poskytovanou projektovými organizacemi,
k) projekty pro vývoz,
l) projekty pro opravy,
m) ostatní práce neinvestiční povahy.

§ 6

Investice

(1) Investicemi jsou náklady na pořízení nových základních prostředků.

(2) Investicemi jsou také náklady na:

a) opravy, jimiž vznikají nové základní prostředky, a opravy, jimiž se má u základních prostředků změnit jejich funkce a účel,
b) rekonstrukce dosavadních základních prostředků anebo nahrazení základního prostředku jiným,
c) modernizace, nástavby, přístavby, vestavby a zlepšování vybavenosti základních prostředků, jejichž náklad je vyšší než 5 % pořizovací ceny základního prostředku (§ 2),
d) jiné investice, tj.:
da) nákup (úplatný převod) základních prostředků, např. pozemků, budov, staveb, objektů zařízení staveniště, strojů, zařízení a inventáře,
db) investiční výstavba v cizině ze zahraničních hmotných zdrojů,
dc) muzejní předměty bez zřetele na výši kupní ceny, kromě děl, která jsou součástí budov a staveb,
dd) výtvarná a umělecká díla bez zřetele na výši nákupní ceny, kromě děl, která jsou součástí budov a staveb,
de) odvody za odnětí půdy zemědělské výrobě pro výstavbu.

(3) Investičními náklady proplácenými z investičních prostředků a zahrnovanými do pořizovací ceny základních prostředků (§ 2) jsou náklady na:

a) projektovou dokumentaci,
b) stavební práce,
c) stroje, zařízení, nářadí, inventář, pokud odpovídají pojmu základních prostředků, náklady na jejich dopravu a montáž,
d) výtvarná a umělecká díla (práce), pokud jsou nedílnou součástí budov a staveb,
e) přirážky k ceně (např. na zařízení staveniště, provozní přirážky, územní přirážky, preferenční přirážky na vybraných stavbách, přirážky a odměny za zkrácení doby výstavby a odměny za zlepšení parametrů stavby),
f) odvody za odnětí půdy zemědělské výrobě pro výstavbu (odst. 2 písm de),**)
g) soutěžní příspěvek na prodej deviz.***)

(4) Náklady proplácenými z investičních prostředků, nezvyšujícími však pořizovací cenu základních prostředků (§ 2), jsou náklady na:

a) nákup pozemků, pokud se sledují pouze v operativní evidenci,
b) zabezpečovací a konzervační (popř. udržovací a dekonzervační) práce při zastavení stavby,
c) trvale zastavené investice, nerealizované projekty, jakož i nepoužité alternativy projektů,
d) nedokončené investice, které je nutno po zničení, popř. poškození okolnostmi nemajícími původ v provozu, nahradit zcela nebo zčásti novými investicemi,
e) příspěvky a půjčky jiným investorům včetně příspěvků na vyvolané (doplňkové) investice u cizích investorů.

§ 7

Udržování a opravy základních prostředků

(1) Udržování a opravy základních prostředků (§ 2) jsou povinny hospodářské organizace, podniky zahraničního obchodu a jednotná zemědělská družstva uhrazovat z provozních prostředků s případným časovým rozlišením, rozpočtové a příspěv-

*) Vyhláška Státní komise pro techniku č. 107/1966 Sb., o dokumentaci staveb.

**) Zákon č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu.

***) Podmínky SBČS pro prodej deviz na nákup strojů a zařízení z dovozu pro investiční výstavbu v r. 1967 a dalších letech.

kové organizace z prostředků na neinvestiční výdaje.

(2) Udržování je běžné, pravidelné ošetřování (čištění, mazání apod.) základních prostředků; opravami jsou odstraňovány opotřebení, závady a nedostatky funkční nebo vzhledové, kterými se obnovuje jejich výkonnost a jiné technické vlastnosti. Opravy mohou být prováděny též výměnným způsobem.

§ 8

Financování investic

Organizace jsou povinny financovat investice (§ 6) a projektovou dokumentaci pro investice (§ 5) u:

a) **státních hospodářských organizací a podniků zahraničního obchodu:**

z fondu výstavby*) a úvěru,**) přičemž jinými zdroji jsou výnosy z prodeje materiálů získaných na staveništi;

b) **rozpočtových organizací:**

ba) ze státního rozpočtu (rozpočtu národního výboru),

bb) z doplňkových zdrojů,

bc) z investičních úvěrů národním výborům,

bd) z příspěvků od jiných organizací (orgánů);

c) **příspěvkových organizací:**

ca) z vlastních zdrojů,

cb) z dotací nadřízeného orgánu, popř. státního rozpočtu,

cc) z příspěvků od jiných organizací (orgánů);

d) **jednotných zemědělských družstev:**

z fondu obnovy a rozvoje základních prostředků***) a úvěru,**) přičemž jinými zdroji jsou výnosy z prodeje materiálů získaných na staveništi.

§ 9

Dotace na investice

(1) K financování investiční výstavby mohou organizace výjimečně na základě výsledku výběrového řízení požádat†) o dotace (subvence, příspěvky; dále jen „dotace") ze státního rozpočtu.

(2) Dotace se poskytují účelově na konkrétní investiční akce v rámci prostředků státního rozpočtu podle podmínek předem stanovených vládou.

(3) Dotace budou poskytovány na období od zahájení do dokončení stavby. Stanoví se absolutními částkami a relativním podílem na rozpočtové ceně akce.

(4) Dotace po schválení státního rozpočtu budou uvolňovány ministerstvem financí, popř. orgánem jím zmocněným.

(5) Organizace jsou povinny zabezpečit oddělenou evidenci uvolněných dotací a použitých částek.

§ 10

Výběrové řízení

(1) Před realizací akcí ovlivňujících rozvoj oboru, odvětví nebo národního hospodářství provádí se výběrové řízení, při němž se stanoví pořadí jejich efektivnosti a realizace podle stanovených kritérií a projedná se způsob jejich finančního, popř. devizového krytí v souvislosti s ostatní výstavbou a celkovým finančním hospodařením příslušné organizace.

(2) Výběrové řízení provádějí orgány hospodářského řízení ve spolupráci s bankou v rámci oboru soustavně v souladu s plynulostí a tempem přípravy staveb a přípravy plánu.††)

(3) Výběrové řízení mezi obory organizuje banka se Státní komisí pro techniku ve spolupráci s orgánem hospodářského řízení.††)

(4) U akcí zajišťovaných dovozem nebo ovlivňujících vývoz je součástí výběrového řízení jejich zhodnocení z hlediska devizové efektivnosti a návratnosti. Výsledky výběrového řízení se použijí i jako podklad pro současně probíhající soutěžní řízení na případný prodej deviz.

§ 11

Podklady pro financování investic

(1) Investor je povinen předložit financující pobočce

a) u státních hospodářských organizací, podniků zahraničního obchodu a jednotných zemědělských družstev:

aa) plán investiční výstavby se seznamem staveb,†††)

ab) plán financování reprodukce základních prostředků,

*) § 33 vl. nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství.

**) Vyhláška generálního ředitele Státní banky československé č. 105/1966 Sb., o úvěrování socialistických organizací a úrokových sazbách.

***) § 58 vl. nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství.

†) Postup vymezují Metodické pokyny Státní plánovací komise a ministerstva financí pro vypracování návrhu státního prováděcího plánu a státního rozpočtu.

††) Kritéria výběrového řízení budou vydány vždy předem.

†††) Seznam staveb obsahuje zejména tyto údaje: ústřední orgán, nadřízený orgán investora, jméno a sídlo investora, číslo, název, místo a kraj stavby, měsíc a rok započetí a dokončení stavby, rozpočtové náklady celkem a z toho stavební práce, do 1. 1. běžného roku provedeno celkem a z toho stavební práce, objem investic na běžný rok a z toho stavební práce, uvádění kapacit do provozu v běžném roce (čtvrtletí), orientační objem investic na další rok celkem a z toho stavební práce, údaj o způsobu provádění stavby (dodavatelsky, vlastní režie). Seznam se předkládá na všechny stavby prováděné v plánovaném roce.

ac) rozhodnutí o výsledku výběrového řízení a příslušné změny (dodatky),

b) u rozpočtových a příspěvkových organizací:

ba) plán investiční výstavby se seznamem staveb,*)

bb) oznámení limitu výdajů na reprodukci základních prostředků;

všechny tyto podklady (ba, bb) včetně příslušných změn (dodatků) musí být předem ověřeny nadřízeným orgánem.

(2) Hospodářská organizace (podnik zahraničního obchodu) používající investiční úvěr, popř. dotace předkládá dále financující pobočce před zahájením financování

— souhrnný rozpočet stavby**) u staveb s rozpočtovými náklady vyššími než 5 mil. Kčs, jakož i u všech staveb s úvěrem, popř. s dotací a prokazuje jejich smluvní zajištění (včetně zajištění projektových prací) na celou dobu trvání stavby;
— u nezahrnutých strojů, na které se poskytuje úvěr, prokazuje smluvní zajištění.

V případě změn (dodatků) je organizace povinna včas doplnit předložené podklady, popř. informovat financující pobočku.

(3) Rozpočtová organizace (národní výbor) a příspěvková organizace předkládá financující pobočce dále jako podklad financování u staveb s rozpočtovými náklady vyššími než 1 mil. Kčs:

— souhrnný rozpočet stavby,**)
— stejnopisy hospodářských smluv (včetně hos-
— podářských smluv na projektové práce), a to na celou dobu trvání stavby,

jakož i příslušné změny (dodatky).

Národní výbor předkládá dále financující pobočce jako podklad financování:

a) na stavby s úvěrem bez ohledu na rozpočtovou cenu
— souhrnný rozpočet stavby,**)
— stejnopisy hospodářských smluv (včetně hospodářských smluv na projektové práce), a to na celou dobu trvání stavby,

b) u nezahrnutých strojů, na které se poskytuje investiční úvěr, průkaz o smluvním zajištění,

jakož i příslušné změny (dodatky).

(4) Jednotné zemědělské družstvo předkládá financující pobočce dále jako podklad financování:

a) u staveb úvěrovaných a u staveb posuzovaných ministerstvem zemědělství a lesního hospodářství:
— souhrnný rozpočet stavby,**)
— stejnopisy hospodářských smluv (včetně hospodářských smluv na projektové práce), a to na celou dobu trvání stavby,

jakož i příslušné změny (dodatky),

b) u strojů nezahrnutých do rozpočtů stavby, hrazených z povoleného investičního úvěru:
— jmenovitý seznam těchto strojů,

jakož i jeho změny (dodatky).

(5) Financující pobočka je povinna proplácet prostředky na úhradu investic, u kterých je předložení podkladů podle odst. 1—4 podmínkou financování:

— u staveb do výše souhrnného rozpočtu stavby,***)
— u projektové dokumentace do výše ceny uvedené v hospodářské smlouvě na tuto dokumentaci.

(6) Banka je oprávněna v dohodě s orgány hospodářského řízení určit stavby, u kterých zavede financující pobočka podrobnější způsob financování podle jednotlivých objektů (provozních souborů).

(7) Investoři, kteří používají investiční úvěr, popř. dotace nebo jejichž výstavba je financována ze státního rozpočtu, předkládají na vyžádání financující pobočce po převzetí dokončených dodávek nebo jejich částí opisy zápisu o převzetí a po dokončení stavby technickoekonomické vyhodnocení stavby.

§ 12

Financování reprodukce základních prostředků prováděné ve vlastní režii

(1) Za reprodukci základních prostředků prováděnou ve vlastní režii se považují práce a dodávky, které investor provádí zcela nebo převážně svými pracovníky, popř. svépomocí (u jednotných zemědělských družstev vlastními členy, zaměstnanci, společnými stavebními skupinami družstev, za pomoci meliorančních družstev anebo pracovníků patronátních závodů a jiných občanů).

(2) Veškeré náklady zahrnované do pořizovací ceny základních prostředků, spojené s prováděním prací a dodávek ve vlastní režii, jsou povinny proplácet státní hospodářské organizace, podniky zahraničního obchodu a jednotná zemědělská druž-

*) Seznam staveb obsahuje zejména tyto údaje: ústřední orgán, nadřízený orgán investora, jméno a sídlo investora, číslo, název, místo a kraj stavby, měsíc a rok započetí a dokončení stavby, rozpočtové náklady celkem a z toho stavební práce, do 1. 1. běžného roku provedeno celkem a z toho stavební práce, objem investic na běžný rok a z toho stavební práce, uvádění kapacit do provozu v běžném roce (čtvrtletí), orientační objem investic na další rok celkem a z toho stavební práce, údaj o způsobu provádění stavby (dodavatelsky, vlastní režie). Seznam se předkládá na všechny stavby prováděné v plánovaném roce.

**) U staveb s dokumentací vypracovanou podle předpisů předcházejících vyhlášce Státní komise pro techniku č. 107/1966 Sb., o dokumentaci staveb, se předkládají kromě souhrnného rozpočtu k úvodnímu projektu stavby též rozpočty k prováděcím projektům jednotlivých provozních souborů a objektů.

***) V případech, kdy je projektová dokumentace vypracována podle předpisů předcházejících vyhlášce Státní komise pro techniku č. 107/1966 Sb., o dokumentaci staveb, se proplácí do součtu rozpočtových cen budovaných provozních souborů nebo objektů.

stva do doby vyfakturování provedených prací, které musí být provedeno podle platných fakturačních a cenových předpisů, z provozních prostředků.

(3) Rozpočtové organizace jsou povinny hradit výdaje zahrnované do pořizovací ceny základních prostředků, spojené s prováděním dodávek ve vlastní režii, z příslušných neinvestičních položek. Po dokončení prací nebo stanovené části výstavby odvede ústředně plánující rozpočtová organizace odpovídající částku z výdajů na reprodukci základních prostředků v rozpočtových cenách do příjmů státního rozpočtu ve prospěch příjmového účtu příslušné rozpočtové organizace; národní výbor, popř. rozpočtová organizace v působnosti národního výboru ji odvede do příjmů státního rozpočtu.

§ 13

Financování při zastavování výstavby

(1) Dojde-li k dočasnému, popř. trvalému zastavení výstavby, jsou organizace povinny proplácet z investičních prostředků:

a) provedené a dokončovací rozpočtované práce, které je nutno před zastavením ještě provést,

b) uskutečněné dodávky strojů a zařízení,

c) stroje a zařízení (jednoúčelové a netypické) ve vysokém stupni rozpracovanosti,

d) zabezpečovací, konzervační (popř. udržovací a dekonzervační) práce podle zvláštního rozpočtu,

e) náklady na dodanou projektovou dokumentaci, popř. na její rozpracovanou část.

(2) Do nákladů uvedených v předchozím odstavci patří i náklady na stroje a zařízení a na projektovou dokumentaci, a to i v případech, že k realizaci stavby vůbec nedojde.

(3) Náklady vynaložené na trvale zastavenou výstavbu se odepíší na vrub fondu výstavby (v rozpočtových a příspěvkových organizacích na vrub zdrojů, z nichž byla výstavba hrazena).

(4) K odpisu nákladů na výstavbu, která byla trvale zastavena a kterou nelze hospodárně využít, je třeba schválení ministerstva financí u staveb financovaných ze státního rozpočtu (i částečnou dotací).

§ 14

Dobropisy

Částky dobropisů došlé v běžném roce a týkající se dodávek uskutečněných a placených do 31. prosince uplynulého roku je banka povinna odvádět s výjimkou převisového období do ústředního rozpočtu u veškeré výstavby rozpočtových organizací a u hospodářských organizací, podniků zahraničního obchodu a příspěvkových organizací u staveb účelově financovaných ze státního rozpočtu (u částečných dotací odvod poměrným dílem).

§ 15

Výjimky a odchylky

Ministerstvo financí může ze závažných důvodů povolit výjimky z ustanovení § 2—9, 12—14, ústředí banky z ustanovení § 10—11.

§ 16

Závěrečné ustanovení

Zrušují se:

1. vyhláška ministerstva financí a Státní banky československé č. 92/1965 Sb., o financování reprodukce základních prostředků,

2. vyhláška Ústřední správy pro rozvoj místního hospodářství a ministerstva financí č. 7/1964 Sb., o opravách bytového majetku,

3. směrnice ministerstva financí čj. 331/6014/64 pro vymezení, plánování, financování a evidenci trvalých a dočasných objektů zařízení staveniště, uveřejněné ve Věstníku ministerstva financí č. 4/1964.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Ministr financí:

Dvořák v. r.

Generální ředitel
Státní banky československé:

Dr. **Pohl** v. r.

103

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 20. prosince 1966

o financování neinvestičních potřeb rozvoje vědy a techniky a obdobných činností

Ministerstvo financí stanoví podle § 391 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., podle § 11 odst. 2 zákona č. 83/1958 Sb., o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru a podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření s rozpočtovými prostředky:

Předmět a rozsah úpravy

§ 1

Tato vyhláška stanoví zásady financování neinvestičních potřeb rozvoje vědy a techniky a činností na úseku technické normalizace, průmyslových práv, zkoušení a hodnocení výrobků, typizace a experimentálního ověřování ve výstavbě, vymezuje rozsah jejich neinvestičních nákladů a určuje finanční zdroje a způsob jejich používání ve státních organizacích.

ČÁST PRVNÍ

ROZVOJ VĚDY A TECHNIKY

Hlava 1

Zásady financování

§ 2

(1) Organizace jsou povinny úkoly rozvoje vědy a techniky řešit a ostatní práce a služby na tomto úseku provádět*)

a) mezi rozpočtovými organizacemi v rozsahu plánovaných úkolů bezúplatně,

b) v ostatních případech za úplatu a za ceny podle platných cenových předpisů.

(2) Ustanovení podle odstavce 1 písm. b) platí i na řešení úkolů rozvoje vědy a techniky a na práce a služby prováděné i mezi rozpočtovými organizacemi, pokud náklady na jejich řešení hradí objednavatelé z pobídkového fondu podle zvláštního předpisu, který vydá ministerstvo financí a Ústřední rada odborů.

§ 3

(1) Hospodářským organizacím budou poskytovány dotace ve výši, v časových termínech a za podmínek podle předem uzavřených dohod

a) na úhradu nákladů spojených s řešením úkolů rozvoje vědy a techniky podnikového (oborového) charakteru

b) na úhradu nákladů spojených s činnostmi, které jsou z hlediska zabezpečení dalšího rozvoje vědy a techniky nutné a které nelze zahrnovat do nákladů na úkoly rozvoje vědy a techniky nebo prací a služeb řešených hospodářskými organizacemi na objednávku; ze státního rozpočtu budou tyto dotace poskytovány jen výjimečně.

(2) Dotace podle odstavce 1, písm. a) poskytují hospodářským organizacím

a) ústřední orgány, jde-li o úkoly perspektivní povahy s velkou rizikovostí, na jejichž řešení nemohou být hospodářské organizace samy dostatečně ekonomicky zainteresovány a dále na úkoly, které zakládají strukturální změny oborů a jejichž řešení nemohou hospodářské organizace zabezpečovat z vlastních zdrojů,

b) oborová ředitelství, jde-li o úkoly bezprostředně spojené s výzkumem a vývojem výrobků nebo technologií, které zabezpečují další rozvoj příslušného oboru nebo jeho specializaci a na jejichž řešení z vlastních zdrojů nemohou být podniky samy dostatečně ekonomicky zainteresovány.

(3) Dotace podle odstavce 1 písm. b) poskytují hospodářským organizacím buď ústřední orgány anebo oborová ředitelství.

(4) Dotace podle odstavce 1 jsou nenávratné a tvoří u organizací součást výnosů nezahrnovaných do tvorby hrubého důchodu (zisku); nebudou-li však dodrženy podmínky, za kterých byly dotace poskytnuty, jsou organizace povinny je vrátit.

§ 4

(1) Výsledky vyřešených úkolů rozvoje vědy a techniky, použitelné pro zavedení výroby nových

*) Smluvní vztahy upravuje Hospodářský zákoník č. 109/1964 Sb.

výrobků nebo nových výrobních technologií, popř. pro zvýšení hospodárnosti v organizacích výrobní sféry, jsou předávány k dalšímu jejich využívání (realizaci) jiné organizaci za náhradu v dohodnuté výši a termínech.*)

(2) Náhradu podle odstavce 1 uhradí organizace, která bude výsledky vyřešených úkolů využívat (realizovat) na vrub svých nákladů (zpravidla časově rozlišovaných jako náklady příštích období).

§ 5

(1) Organizace, které řešily úkoly rozvoje vědy a techniky, musí nejpozději do jednoho roku po skončení prací na úkolu převést všechny při řešení zbylé předměty (prototypy, zkušební a pokusná zařízení, stroje, přístroje, stavby, materiál) do základních prostředků nebo do zásob a nebo je převést**) jiné socialistické organizaci.

(2) Předměty povahy základních prostředků, které mohou organizace, které řešily úkoly rozvoje vědy a techniky samy použít, převezmou do svých základních prostředků a proplatí z prostředků na financování reprodukce základních prostředků.

(3) Předměty, které nemají povahu základních prostředků, převezmou

a) hospodářské organizace do zásob,

b) rozpočtové organizace jako materiál a drobné a krátkodobé předměty bezplatně získané a ve výši jejich ocenění váží příslušné rozpočtové prostředky jako trvalou úsporu.

(4) Prostředky získané využitím zbylých předmětů odvedou organizace, které úkoly rozvoje vědy a techniky řešily, do toho zdroje, ze kterého bylo řešení úkolu financováno, tj. buď do státního rozpočtu nebo do fondu technického rozvoje oborového ředitelství; příjmy získané využitím předmětů (prodejem, aktivací) zbylých po skončení prací na úkolech, jejichž náklady na řešení byly hrazeny na vrub nákladů podniku, tvoří součást celkových výnosů příslušného podniku.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nevztahuje na prototypy a ostatní zbylé předměty, pokud jejich hodnota byla zahrnuta do náhrady za předané výsledky vyřešených úkolů rozvoje vědy a techniky podle § 4 odst. 1.

§ 6

(1) Cílové prémie a dodatkové odměny vypisované Státní komisí pro techniku na úspěšné a urychlené řešení úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky, na jejichž vyřešení je mimořádný společenský zájem, se financují z prostředků státního rozpočtu, určených na technický rozvoj.

(2) Cílové prémie a dodatkové odměny podle odstavce 1 poskytuje Státní komise pro techniku

a) hospodářským organizacím do jejich fondu pracujících (odměn),

b) rozpočtovým organizacím do jejich pohotovostního fondu.

Hlava 2

Neinvestiční náklady

§ 7

Organizace jsou povinny členit neinvestiční náklady rozvoje vědy a techniky

a) na řešení úkolů badatelského výzkumu a úkolů výzkumných a vývojových prací (§ 8),

b) na ostatní potřeby rozvoje vědy a techniky (§ 9).

§ 8

(1) Náklady podle § 7 písm. a) jsou

a) náklady na badatelský výzkum v oblasti přírodních, technických, lékařských, zemědělských a společenských věd,

b) náklady na výzkum a vývoj nových výrobků (včetně provozního vyzkoušení prototypu), které budou předmětem opakované, sériové nebo hromadné výroby,

c) náklady na výzkum a vývoj nových výrobních technologií,

d) náklady na vypracování technickoekonomických studií,

e) náklady na průběžné a závěrečné oponentní řízení.

(2) Součástí nákladů na řešení úkolů podle odstavce 1 jsou rovněž

a) náklady na pořízení ověřovacích provozů (poloprovozů a pokusných provozů) včetně s tím souvisejících bezpečnostních a hygienických zařízení a stavebních prací, jestliže tyto provozy jsou nezbytné k vyřešení (splnění) jednoho nebo více současně řešených úkolů rozvoje vědy a techniky a mají sloužit k ověření výsledků výzkumu pro přípravu dokumentace plánované výstavby nebo rekonstrukce trvalých provozů, avšak nejsou v příslušné státní organizaci určeny k zabezpečení výrobních úkolů nebo k trvalému vybavení jako základní prostředky,

b) náklady na pořízení jednotlivých zkušebních a pokusných zařízení, strojů a speciálních přístrojů, včetně s tím souvisejících bezpečnostních a hygienických zařízení a stavebních prací, jestliže jsou nezbytné k vyřešení (splnění jednoho nebo více současně řešených úkolů rozvoje vědy a techniky, avšak nejsou v příslušné státní organizaci určeny k trvalému vybavení jako základní prostředky,

c) náklady na uvedení do zcela spolehlivého provozního souboru nebo rekonstruované výrobní

*) Dochází-li k předání výsledků vyřešených úkolů rozvoje vědy a techniky zahraničním zájemcům, uzavírá se licenční smlouva podle výnosu ministerstva zahraničního obchodu.

**) Vyhláška ministerstva financí č. 104/1966 Sb., o správě národního majetku.

kapacity, vyvolané použitím provozně nevyzkoušených strojů a zařízení, které jsou výsledkem řešení úkolů rozvoje vědy a techniky,

d) náklady na technickou normalizaci a na typizaci ve výstavbě, tvoří-li tyto práce součást nebo samostatnou etapu řešeného úkolu rozvoje vědy a techniky,

e) náhrady za nákup licence, odměny za vynálezy, objevy, průmyslové vzory, zlepšovací návrhy a přijatá řešení tématických úkolů a náklady za přihlašování předmětů průmyslových práv v tuzemsku a v zahraničí, tvoří-li tyto součást nebo samostatnou etapu řešeného úkolu rozvoje vědy a techniky, jakož i náhrady původcům a zlepšovatelům za výkresy, prototypy a ostatní předměty, jež by příslušná organizace musela při řešení úkolu rozvoje vědy a techniky účelně vynaložit,

f) vícenáklady osvojení (záběhu) výroby nových výrobků a nových výrobních technologií, které jsou výsledkem řešení úkolu rozvoje vědy a techniky.

(3) Náklady podle odstavce 2 písm. c) zahrnují

a) náklady na nezbytné úpravy a změny provozně nevyzkoušených strojů a zařízení,

b) náklady na nezbytné úpravy a změny strojů a zařízení, které byly podle projektů použity v jednom souboru s provozně nevyzkoušenými stroji a zařízeními.

(4) Vícenáklady osvojení (záběhu) výroby nových výrobků a nových výrobních technologií podle odstavce 2 písm. f)

a) tvoří rozdíl mezi skutečnými náklady výroby při osvojování (záběhu) a náklady výroby zahrnutými v ceně výrobků,

b) končí zahájením běžné výroby a musí být u každého úkolu předem vymezeno množstvím nebo dobou, popř. množstvím i dobou potřebnou k osvojení (záběhu) výroby; podrobnosti podle konkrétních podmínek stanoví u státních úkolů příslušné ústřední orgány a u oborových úkolů příslušná oborová ředitelství.

(5) Za vícenáklady podle odstavce 2 písm. f) nelze považovat vícenáklady spojené s osvojením (záběhem) výroby na základě převodu výrobních programů, s uváděním nových závodů (kapacit) do provozu a osvojení (záběh) výroby podle převzaté dokumentace nebo licence, které tvoří součást nákladů běžné výroby zpravidla časově rozlišovaných formou nákladů příštích období.

§ 9

Náklady na ostatní potřeby rozvoje vědy a techniky podle § 7 písm. b) jsou náklady na koordinaci úkolů koordinačními (hlavními) pracovišti na úvodní oponentní řízení, vědeckotechnické informace, stipendia pro výchovu vědeckých pracovníků,*) náklady na vědeckotechnickou spolupráci a styky se zahraničím v oblasti rozvoje vědy a techniky, udržování průmyslových práv v tuzemsku a v zahraničí a podobné náklady samostatných výzkumných a vývojových ústavů a nesamostatných výzkumných a vývojových pracovišť v rozpočtových a hospodářských (příspěvkových) organizací na činnost potřebnou ke kvalifikovanému řešení úkolů nebo nutnou z hlediska dalšího zabezpečování rozvoje vědy a techniky samé.

Hlava 3

Zdroje financování a způsob jejich používání

§ 10

(1) Zdroje financování neinvestičních potřeb rozvoje vědy a techniky jsou

a) státní rozpočet (§ 11)

b) fond technického rozvoje oborového ředitelství (§ 12)

c) náklady podniků prostřednictvím rezervy na technický rozvoj (§ 13)

d) pobídkový fond rozpočtových organizací (§ 14).

(2) Prostředky ze státního rozpočtu a prostředky fondu technického rozvoje oborového ředitelství určené na financování neinvestičních potřeb rozvoje vědy a techniky, jakož i rezerva vytvořená podniky na náklady technického rozvoje, nemohou být použity k jiným účelům, než stanoví tato vyhláška.

Státní rozpočet

§ 11

(1) Z prostředků státního rozpočtu účelově stanovených na rozvoj vědy a techniky se hradí

a) veškeré výdaje na činnost samostatných rozpočtových organizací a nesamostatných pracovišť rozpočtových organizací výzkumné a vývojové základny**) (včetně výdajů na kooperaci se státními hospodářskými a příspěvkovými organizacemi při řešení úkolů rozvoje vědy a techniky),

b) faktury (vyúčtování) za řešení úkolů a ostatní práce a služby zajišťované podle § 2 odst. 1 písm. b), jde-li o úkoly státního plánu rozvoje vědy a techniky nebo o práce a služby objednané ústředními orgány,

c) dotace na řešení úkolů podle § 3 odst. 2 písm. a),

d) dotace na činnost podle § 3 odst. 3.

*) Vyhláška předsedy Čs. akademie věd a ministerstva školství a kultury č. 199/1964 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků.

**) Pojem a rozsah organizací výzkumné a vývojové základny vymezuje zákon č. 55/1963 Sb.

(2) Prostředky státního rozpočtu na úhrady podle odstavce 1, si zabezpečují ústřední orgány ve svých rozpočtech podle platné rozpočtové skladby výdajů a ve svých finančních plánech.

Fond technického rozvoje oborového ředitelství

§ 12

(1) K financování úkolů zabezpečujících v oblasti výzkumu a vývoje technický rozvoj oboru vytvářejí oborová ředitelství fond technického rozvoje oborového ředitelství.

(2) Fond technického rozvoje oborového ředitelství se tvoří

a) z prostředků centralizovaných na oborových ředitelstvích,

b) z příjmů podle § 4 odst. 1 pokud se jedná o úkoly výzkumu a vývoje, jejichž řešení bylo hrazeno oborovým ředitelstvím z fondu technického rozvoje,

c) z odvodu prostředků podle § 5 odst. 4 pokud se na předměty zbylé po ukončení úkolů výzkumu a vývoje nevztahuje ustanovení § 5 odst. 5.

(3) Z prostředků fondu technického rozvoje oborového ředitelství se hradí

a) veškeré náklady na úkoly výzkumu a vývoje, zabezpečující technický rozvoj příslušného oboru a řešené oborovými ředitelstvími ve vlastní režii,

b) faktury (vyúčtování) za řešení úkolů výzkumu a vývoje a ostatní práce a služby zajišťované podle § 2 odst. 1 písm. b), jde-li o úkoly nebo o práce a služby objednané oborovými ředitelstvími u jiných organizací,

c) dotace na řešení úkolů podle § 3 odst. 2 písm. b),

d) dotace na činnost podle § 3 odst. 3, jde-li o hospodářské organizace řízené oborovými ředitelstvími.

(4) Nevyčerpané prostředky fondu technického rozvoje oborového ředitelství koncem roku nepropadají a převádějí se jako zdroj financování výzkumných a vývojových úkolů do roku následujícího.

Náklady podniku

§ 13

(1) Řešení úkolů výzkumu a vývoje pro vlastní podnikovou potřebu hradí podniky na vrub svých nákladů prostřednictvím rezervy vytvořené na technický rozvoj.

(2) Na vrub rezervy vytvořené na technický rozvoj hradí podniky

a) veškeré náklady na úkoly výzkumu a vývoje, zabezpečující technický rozvoj příslušného podniku a řešené podnikem ve vlastní režii,

b) faktury (vyúčtování) za řešení úkolů výzkumu a vývoje a ostatní práce a služby zajišťované podle § 2 odst. 1 písm. b), jde-li o úkoly nebo o práce a služby objednané podniky u jiných organizací.

Pobídkový fond rozpočtových organizací

§ 14

Z prostředků pobídkového fondu rozpočtových organizací se hradí faktury za řešení úkolů a ostatní práce a služby podle § 2 odst. 2 a dále cílové prémie a dodatkové odměny podle § 6 odst. 2 písm. b).

ČÁST DRUHÁ

ČINNOST NA ÚSEKU TECHNICKÉ NORMALIZACE, PRŮMYSLOVÝCH PRÁV, ZKOUŠENÍ A HODNOCENÍ VÝROBKŮ, TYPIZACE A EXPERIMENTÁLNÍHO OVĚŘOVÁNÍ VE VÝSTAVBĚ

§ 15

(1) Neinvestiční dodávky, práce a služby na úseku technické normalizace, průmyslových práv, zkoušení a hodnocení výrobků, typizace a experimentálního ověřování ve výstavbě se provádějí podle zásad uvedených v § 2 odst. 1 a odst. 2.

(2) Tvoří-li neinvestiční dodávky, práce a služby podle odstavce 1 součást nebo samostatnou etapu řešení úkolů rozvoje vědy a techniky, hradí se ze zdrojů vymezených k financování neinvestičních potřeb rozvoje vědy a techniky (§ 10). Netvoří-li však součást nebo samostatnou etapu řešení úkolů rozvoje vědy a techniky, financují se podle povahy

a) z prostředků státního rozpočtu zabezpečovaných ústředními orgány v jejich rozpočtech podle platné rozpočtové skladby a v jejich finančních plánech,

b) z prostředků centralizovaných na oborových ředitelstvích,*)

c) z provozních prostředků podniků na vrub nákladů.

§ 16

Z prostředků státního rozpočtu se hradí

a) veškeré výdaje na činnost rozpočtových zkušebních ústavů (včetně výdajů na kooperaci se státními hospodářskými a příspěvkovými organizacemi) a dále veškeré výdaje ústředních orgánů na tématické úkoly a ostatní soutěže vyhlašované na úseku průmyslových práv Úřadem pro patenty a vynálezy nebo ústředními orgány,

b) faktury hospodářským a příspěvkovým organizacím za průzkum hospodářské využitelnosti a novosti vynálezů a průmyslových vzorů a ostatní dodávky, práce a služby podle § 15

*) Vládní nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství.

odst. 1, zajišťované ústředními orgány dodavatelským způsobem.

§ 17

Z centralizovaných prostředků oborových ředitelství se hradí

a) veškeré náklady na práce prováděné oborovými ředitelstvími ve vlastní režii na úseku technické normalizace, jakosti výroby a zkušebnictví, typizace a experimentálního ověřování ve výstavbě a průmyslových práv včetně nákladů na tématické úkoly a soutěže vyhlašované oborovými ředitelstvími,

b) faktury za dodávky, práce a služby podle § 15 odst. 1, zajišťované pro vlastní potřebu oborovými ředitelstvími dodavatelským způsobem.

§ 18

Z provozních prostředků podniků na vrub nákladů se hradí

a) veškeré náklady na práce prováděné podniky ve vlastní režii na úseku technické normalizace, péče o jakost výroby, typizace a experimentálního ověřování ve výstavbě a dále veškeré náklady spojené s řešením a zaváděním vynálezů, průmyslových vzorů, zlepšovacích návrhů a tématických úkolů do výroby, jakož i náklady na tématické úkoly a ostatní soutěže vyhlašované na úseku průmyslových práv podnikem,

b) faktury za dodávky, práce a služby podle § 15 odst. 1, zajišťované pro vlastní potřebu podniku dodavatelským způsobem,

c) faktury za zkoušení a hodnocení výrobků včetně výrobků určených k povinnému zkoušení a hodnocení.*)

§ 19

Dodatkové odměny na úspěšné a urychlené vyřešení úkolů technické normalizace, zkoušení a hodnocení výrobků, typizace a experimentálního ověřování ve výstavbě, vypisované Úřadem pro normalizaci a měření a Státní komisí pro techniku, poskytují tyto orgány z rezervy vytvořené ve svých rozpočtech

a) hospodářským organizacím do jejich fondu pracujících (odměn),

b) rozpočtovým organizacím do jejich pobídkového fondu.

§ 20

Neinvestičními náklady na dodávky, práce a služby podle § 15 odst. 1 jsou

a) na úseku technické normalizace náklady na řešení úkolů normalizace včetně všech přípravných prací (šetření, ověřování, zkoušky, rozbory apod.) a náklady na mezinárodní normalizační činnost,

b) na úseku průmyslových práv náklady na vynálezy, objevy, průmyslové vzory, zlepšovací návrhy, tématické úkoly (včetně odměn, náhrad původcům a zlepšovatelům za výkresy, prototypy a ostatní předměty, jež by organizace musela účelně při řešení vynaložit, náklady na přihlašování a udržování předmětů průmyslových práv v tuzemsku i v zahraničí, náklady na jejich zavádění, využívání a propagaci), náklady na konkursy a jiné soutěže na úseku průmyslových práv, náklady na provádění průzkumu hospodářské využitelnosti a novosti vynálezů a průmyslových vzorů,

c) na úseku zkoušení a hodnocení výrobků náklady na vlastní zkoušení a hodnocení výrobků, přednášky a semináře pořádané zkušebními ústavy pro výrobní organizace, na odbornou pomoc zkušebních ústavů při zvyšování kvalifikace pracovníků podnikových kontrol a zkušeben a při řešení nových progresívních postupů a zařízení, při vypracování námětů pro tvorbu a revizi technických norem a na ostatní činnost prováděnou zkušebními ústavy k zabezpečení další péče o jakost výroby a zkušebnictví,

d) na úseku typizace a experimentálního ověřování ve výstavbě náklady na řešení typizace ve výstavbě, vypracování experimentálních záměrů a studií, vícenáklady na experimentální projekty, vícenáklady spojené s provedením experimentálních staveb, náklady na zkoušky, ověřování a měření při provádění a vyhodnocování experimentálních staveb včetně nákladů na stavební a jiné úpravy nutné pro správné vyhodnocení experimentu a náklady na odstranění vad a škod, vzniklých při realizaci experimentální výstavby pro předměty experimentu, pokud nesplnily očekávané předpoklady.

ČÁST TŘETÍ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Hlava 1

Přechodná ustanovení

§ 21

(1) Do 31. prosince 1967, než bude možno u úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky, přecházejících z minulých let, provést oponentury, uzavřít hospodářské smlouvy a stanovit cenu na zbývající část řešení úkolů

a) organizace, které úkoly řeší, fakturují řešení úkolů ve výši nákladů vynaložených na jejich řešení (včetně prémií a odměn) zvýšených o podíl připadající na odvody do státního rozpočtu (do rozpočtu národních výborů), maximálně však do výše limitů stanovených na příslušné úkoly v cenách roku 1967,

*) Zákonné opatření č. 102/1965 Sb., o jednotném řízení povinného zkoušení a hodnocení výrobků.

b) ústřední orgány uplatňují při likvidaci faktur srážky za nekvalitní řešení nebo za opožděné splnění úkolu.*) Srážky z fakturovaných částek soustřeďují ústřední orgány ve své finanční rezervě na krytí nepředvídaných (nově vzniklých) potřeb rozvoje vědy a techniky odvětvového charakteru; za zdroj finanční rezervy pro tyto účely nelze považovat částky, které vznikly časovým posunem řešení nebo odpadnutím úkolu.

(2) U úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky, přecházejících z minulých let, je možno poskytovat organizacím, které úkoly řeší, přiměřené, časově a věcně limitované zálohy, které však nesmějí přesáhnout 70 % limitu stanoveného na příslušné úkoly v plánu rozvoje vědy a techniky; po splnění úkolu jsou organizace povinny ve faktuře přijaté zálohy zúčtovat (odečíst).

(3) Způsob uzavírání hospodářských smluv na řešení úkolů rozvoje vědy a techniky, jakož i způsob předávání výsledků vyřešených úkolů k dalšímu využívání (realizaci) jiné organizaci, se řídí zvláštními předpisy.**)

Hlava 2

Závěrečná ustanovení

§ 22

Ústřední orgány jsou povinny podle jednotlivých úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky, financovaných ze státního rozpočtu, zabezpečit sledování částek, které byly vynaloženy na jejich řešení a částek, které byly získány předáním výsledků vyřešených úkolů k dalšímu využívání (realizaci) jiné organizaci.

§ 23

Ministerstvo financí může ze závažných důvodů povolit výjimky z této vyhlášky.

§ 24

Zrušuje se

a) vyhláška ministerstva financí č. 93/1965 Sb., o financování neinvestičních nákladů rozvoje vědy a techniky,

b) § 21 vyhlášky ministerstva financí a Ústřední rady odborů č. 121/1965 Sb., o použití prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb a financování některých činností státních hospodářských organizací v rozsahu upravujícím financování technické normalizace, typizace ve výstavbě a experimentálního ověřování ve výstavbě a § 22 téže vyhlášky, upravující financování vynálezů, objevů a zlepšovacích návrhů.

§ 25

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Ministr:

Dvořák v. r.

*) Hospodářský zákoník č. 109/1964 Sb.

**) Prozatímní zásady pro uzavírání hospodářských smluv, vydané Státní komisí pro techniku č. j. 26 692/5160/1966.

104

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 20. prosince 1966

o správě národního majetku

Ministerstvo financí v dohodě se všemi ústředními orgány stanoví podle § 391 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. (dále jen „zákoník"):

ČÁST PRVNÍ

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

(1) Tato vyhláška upravuje správu národního majetku státními socialistickými organizacemi (dále jen „organizace").

(2) Národním majetkem jsou veškeré věci ve státním socialistickém vlastnictví (hmotný národní majetek) a veškeré pohledávky a jiná majetková práva státu.

§ 2

Základní povinnosti organizací při správě národního majetku

(1) Organizace jsou povinny spravovat národní majetek s péčí řádného hospodáře a jsou za tuto správu plně zodpovědny. Zejména jsou povinny provádět všechna potřebá opatření, aby národní majetek byl vzhledem k svému společenskému poslání ve své podstatě zachován, zlepšován, rozšiřován, plně využíván a účelně rozmisťován. K ochraně národního majetku jsou organizace povinny použít všech právních prostředků, zejména domáhat se ochrany vlastnického práva státu proti neoprávněným zásahům a uplatňovat právo na náhradu schodků, ztrát a škod proti těm, kteří za ně zodpovídají, i proti těm, kteří škodu spoluzpůsobili tím, že úmyslně nebo z nedbalosti neplnili povinnosti směřující k zabránění a odvrácení škody.

(2) Organizace jsou též povinny soustavně věnovat potřebnou péči nehmotnému národnímu majetku, zejména průmyslovým právům (např. ochranným známkám, chráněným vzorům, patentům, licencím), a důsledně provádět všechna potřebná opatření k zajištění ochrany a rozšiřování tohoto majetku s cílem zabránit ztrátám a zneužití.

(3) Řádná správa a ochrana národního majetku vyžaduje především, aby byl podle zvláštních předpisů*) zjištěn, sepsán, oceněn a běžně veden v předepsané evidenci.

(4) Jako vlastník nemovitého národního majetku se zapisuje v evidenci nemovitostí československý stát s vyznačením organizace, která majetek spravuje. Organizace je povinna do 60 dnů po tom, kdy nabyla do své správy nemovitosti, oznámit změnu ve vlastnictví nebo ve správě nemovitostí orgánu vedoucímu evidenci nemovitostí a předat mu podklady pro zápis změn v této evidenci.**)

ČÁST DRUHÁ

Díl I

SPRÁVA HMOTNÉHO NÁRODNÍHO MAJETKU

Příslušnost ke správě

§ 3

(1) Ke správě národního majetku jsou oprávněny toliko státní socialistické hospodářské a rozpočtové organizace. Jiné státní socialistické organizace než rozpočtové nebo hospodářské jsou oprávněny ke správě, jen pokud mohou svým jménem nabývat práv a zavazovat se.***)

(2) Národní majetek spravuje zásadně ta organizace, která je pověřena úkoly, k jejichž plnění majetek zcela nebo převážně slouží. Užívá-li nemovitého národního majetku několik organizací, má se za to, že tento majetek slouží především převážně té organizaci, která užívá v poměru k ostatním organizacím jeho největší část. Orgány, v jejichž pravomoci je odstraňovat spory o příslušnost ke správě národního majetku (§ 65 odst. 2 zákoníku), mohou se ze závažných důvodů, zejména hospodářských, dohodnout na odchylce od těchto zásad.

(3) Má-li organizace ve správě národní majetek, kterého užívá zcela nebo převážně jiná organizace, jsou obě organizace povinny neprodleně zařídit, aby takový majetek byl převeden do správy té organizace, která národního majetku zcela nebo převážně užívá.

(4) Národní výbor může mít ve správě národní majetek, který neslouží plnění jeho úkolů, nemů-

*) Předpisy o evidenci v hospodářských, rozpočtových a jiných organizacích.

**) § 6 odst. 1 vyhlášky č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí.

***) § 62 zákoníku.

že-li být jinými organizacemi využit. Zejména může mít, popřípadě organizace jím řízená a určená, ve správě domy, které nejsou obytnými, jestliže však jsou určeny k tomu, aby byly zčásti nebo zcela přenechány k užívání několika socialistickým organizacím pro plnění jejich úkolů, a jsou také skutečně několika organizacemi užívány, anebo jestliže podlahová plocha jejich obytné části činí alespoň jednu třetinu celkové užívací plochy budovy.

(5) Zvláštní předpisy platí o prozatímní správě národního majetku uvedeného v § 65 odst. 3 zákoníku*) a o správě státních rezerv.**)

§ 4

Sdružují-li organizace prostředky k výstavbě zařízení, jehož budou společně užívat, musí se před zahájením výstavby písemně dohodnout, která z nich vybudované zařízení bude mít ve správě. Bude to zpravidla organizace, která může nejlépe plnit úkoly, pro které bylo zařízení vybudováno, anebo ta organizace, která převážně přispěje na jeho vybudování.***)

§ 5

Druhy hmotného národního majetku

Hmotný národní majetek tvoří základní prostředky, zásoby a jiný hmotný majetek.†)

Přebytečný a neupotřebitelný majetek

§ 6

(1) Přebytečný je národní majetek, který organizace nepotřebuje k plnění úkolů. Za přebytečnou se považuje též část majetku, která přesahuje rozsah přiměřený úkolům nebo potřebám organizace. Za přebytečné se nepovažují základní prostředky v rezervě a v konzervaci.

(2) Neupotřebitelný je národní majetek, který pro své úplné opotřebení nebo poškození, zřejmou zastaralost nebo zřejmou nehospodárnost v provozu nebo z jiných závažných důvodů nemůže již sloužit svému původnímu účelu nebo určení. Za neupotřebitelné základní prostředky považují se též budovy a stavby, které nelze přemístit a které je třeba zbourat nebo zrušit v důsledku plánované výstavby, přestavby nebo rozšíření objektu; sem patří též stavby a budovy, které podle rozhodnutí stavebního úřadu nebo jiného příslušného orgánu mají být zbourány, zrušeny nebo uvedeny v neškodný stav.

§ 7

Nakládání s přebytečným národním majetkem

(1) Národní majetek, o němž organizace rozhodne, že je přebytečný, převede do správy jiné státní socialistické organizace (§ 12 a násl.) nebo do vlastnictví jiné socialistické organizace než státní (§ 15 a násl.). Neprojeví-li o něj zájem některá z uvedených organizací a přitom jde o věci, které mohou být v osobním vlastnictví, může být prodán občanům za podmínek § 15 odst. 2 písm. a). Není-li možné ani to, naloží se s ním jako s majetkem neupotřebitelným (§ 8).

(2) K umístění přebytečného movitého národního majetku může organizace použít součinnosti státních organizací, které obstarávají zprostředkovací službu.

(3) S přebytečnými movitými základními prostředky mají být zároveň převedeny v potřebném množství náhradní díly (součástky), pokud je organizace má a nepotřebuje je k jiné údržbě.

(4) Přebytečný nemovitý národní majetek, u něhož společenský zájem vyžaduje, aby i nadále zůstal ve státním socialistickém vlastnictví pro budoucí úkoly, převede se zpravidla do správy místního národního výboru, nebo jde-li o zemědělské nemovitosti, do správy okresního národního výboru. Jestliže národní výbor má proti převodu námitky, postupuje se podle § 65 odst. 2 zákoníku. Může-li však takový majetek lépe a snadněji spravovat jiná státní organizace než národní výbor, převede se do její správy.

§ 8

Nakládání s neupotřebitelným národním majetkem

(1) Národní majetek, o němž organizace písemně rozhodne, popřípadě na základě posudku odborné socialistické organizace,††) že je neupotřebitelný, a pokud jej nemůže sama hospodárněji využít (např. jako materiál), převede do správy jiné státní socialistické organizace (§ 12 a násl.) nebo do vlastnictví jiné socialistické organizace než státní (§ 15 a násl.). Neprojeví-li o něj zájem některá z uvedených organizací a přitom jde o věci, které mohou být předmětem osobního vlastnictví (např. věci hodící se ke stavbě nebo opravě obydlí), může být prodán občanům. Ustanovení § 7 odst. 2 platí obdobně.

(2) S neupotřebitelnými budovami a stavbami (§ 6 odst. 2), popřípadě s materiálem z nich, se naloží podle předchozího odstavce.

(3) Nepodaří-li se realizovat neupotřebitelný majetek podle předchozích odstavců, určí se na odval.

§ 9

Dočasné užívání národního majetku

(1) Organizace může národní majetek, který má ve správě a který sama dočasně nepotřebuje

*) Směrnice o zabezpečení a správě zajištěného majetku a prozatímní správě a realizaci majetku nabytého státem (Věstník ministerstva financí č. 4/1966).

**) Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění č. 69/1964 Sb., o správě státních hmotných rezerv.

***) Viz vlád. nař. č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství.

†) Vyhláška ministerstva financí a Státní banky československé č. 102/1966 Sb., o financování reprodukce základních prostředků.

††) Např. jde-li o věci zvláštní důležitosti (z hlediska kulturní hodnoty).

k plnění svých úkolů, zcela nebo zčásti přenechat k dočasnému užívání jiné socialistické organizaci. Může též přenechat nemovitost nebo její část jiné socialistické organizaci k užívání jen určitým vymezeným způsobem, jestliže jí to nebude bránit v dalším užívání tohoto majetku v rozsahu potřebném pro plnění vlastních úkolů a jestliže nemovitost tímto způsobem bude ve společenském zájmu lépe využita. Do užívání nemohou být přenechány věci spotřebitelné nebo snadno opotřebitelné. Úplata se neposkytuje za přenechání užívání pozemku, jestliže organizace jej spravující nemá s jeho správou a provozem žádné náklady, popřípadě pokud jí z přenechání užívání nevzejde majetková újma.

(2) Přenechání národního majetku k užívání socialistické organizaci může se stát jen hospodářskou smlouvou.*)

(3) Organizace může přenechat za úplatu k dočasnému užívání občanům**) pro osobní potřebu (např. k přechodnému umístění přenosné rekreační chaty, popřípadě garáže, k dočasnému užívání zahrádky) v nezbytně nutné výměře pozemek, který má ve správě a který dočasně nepotřebuje k plnění svých úkolů. Přenechávání pozemků k dočasnému užívání občanům může se stát jen písemnou smlouvou.

(4) K účelům doosídlení v pohraničních okresech může okresní národní výbor přenechat k dočasnému užívání bez úplaty v přiměřené výměře zemědělské pozemky, které má ve své správě. Podle zvláštních předpisů***) může zemědělský pozemek přenechat svým pracovníkům k užívání též státní socialistická organizace se zemědělskou nebo lesní výrobou.

(5) Kromě případů uvedených v odstavcích 3 a 4 a kromě půjčování spotřebních předmětů občanům organizacemi k tomu určenými a přenechávání bytů a místností spravovaných státními organizacemi k osobnímu užívání občanů podle občanského zákoníku nesmějí organizace národní majetek přenechávat občanům k užívání. To neplatí o společenském užívání veřejných zařízení občany, dále o půjčování pracovních svršků, ochranných pomůcek a jiných věcí organizacemi občanům podle zvláštních předpisů.†) Také to neplatí o půjčování spotřebních předmětů, které byly k tomu účelu určeny (např. knihy, předměty k provozování sportu).

§ 10

Trvalé užívání nemovitého národního majetku

(1) Nemovitý národní majetek s příslušenstvím může být odevzdán bezplatně do trvalého užívání (§ 70 odst. 1 zákoníku) jen jiným socialistickým organizacím než státním.

(2) K odevzdání národního majetku do trvalého užívání je oprávněn okresní národní výbor, v jehož obvodu je odevzdávaný národní majetek. Má-li být odevzdán do trvalého užívání majetek, který není ve správě okresního národního výboru, v jehož obvodu je, převede se dříve do jeho správy. Ministerstvo financí může ze závažných důvodů stanovit, zejména pro zvláštní povahu nebo poslání některých částí národního majetku, že i jiné státní socialistické organizace mohou národní majetek, který mají ve správě, odevzdat do trvalého užívání, popřípadě majetek do trvalého užívání odevzdaný ve své správě ponechat

(3) Uživatel je povinen odevzdané nemovitosti svým nákladem soustavně udržovat a včasným a pravidelným prováděním oprav zajišťovat jejich zachování. Investiční změny (např. stavby, adaptace, přístavby a nástavby) může provádět jen s předchozím písemným přivolením organizace, která má majetek ve správě. Při každém přivolení musí být stanoveno, zda a do jaké míry má uživatel při zrušení trvalého užívání právo vůči spravující organizaci na náhradu nákladů vynaložených jím na investiční změny. Náhrada nesmí být vyšší než vlastní náklady pořízení investic snížené o opotřebení a nahodilé znehodnocení. Jestliže náklady byly uhrazeny přímo nebo nepřímo ze státních prostředků nebo byly vynaloženy bez předchozího písemného přivolení organizace, která má majetek ve správě, náhrada nákladů uživateli nepřísluší

(4) Odevzdání národního majetku do trvalého užívání se provede hospodářskou smlouvou. Pro její zápis do evidence nemovitostí platí obdobně ustanovení druhé věty § 2 odst. 4.

(5) Hospodářská smlouva o odevzdání národního majetku do trvalého užívání musí obsahovat

a) výstižné označení odevzdávaného národního majetku (označení nemovitostí podle obcí, katastrálních území, parcelních čísel, čísel popisných nebo evidenčních u budov a příslušenství, jak jsou vedeny v evidenci nemovitostí),

b) účel, ke kterému se národní majetek odevzdává do trvalého užívání a způsob tohoto užívání,

---

*) Viz § 348 odst. 1 zákoníku.

**) Viz § 397 občanského zákoníku.

***) Srov. např. směrnice ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství uveřejněné pod č. 1/1964 ve Věstníku MZLVH a poř. č. 46/1957 Sbírky pokynů státních lesů.

†) Např. normy a směrnice vydané ústředními orgány a krajskými národními výbory o poskytování ochranných oděvů, obuvi a ochranných pomůcek zaměstnancům; vyhláška Státní plánovací komise a ministerstva financí č. 191/1964 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní bytové výstavbě a výstavbě rodinných domků.

c) určení dne vzniku trvalého užívání,

d) podmínky zániku trvalého užívání.

(6) Hospodářská smlouva o odevzdání do trvalého užívání vzniká dohodou organizací o náležitostech uvedených v odstavci 5.

(7) V hospodářské smlouvě se dále uvede

a) pořizovací cena odevzdávaného majetku,*)

b) celkový stav majetku a jeho hlavní nedostatky a závady.

(8) Vzniknou-li při uzavírání smluv mezi organizacemi rozpory, řeší je jejich nadřízené orgány.

(9) O předání majetku trvalému uživateli se sepíše zápis.

§ 11

Osobní užívání pozemků

(1) Rozhodnutí o přidělení pozemku do osobního užívání (§ 198 a násl. obč. zák.) vydá okresní národní výbor, v jehož obvodu je pozemek

(2) Do osobního užívání nemůže být přidělen pozemek ve státním socialistickém vlastnictví, pokud ho organizace potřebuje k plnění svých úkolů.

(3) Má-li pozemek přidělený do osobního užívání ve správě jiná organizace než místní národní výbor, převede jej zpravidla do správy místního národního výboru, který uzavře s občanem dohodu o zřízení práva osobního užívání.

(4) Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, zřizuje se právo osobního užívání k pozemkům ve státním socialistickém vlastnictví za úhradu.**)

Převody správy národního majetku mimo obvyklé hospodaření

§ 12

(1) Převody správy národního majetku jsou přípustné jen mezi státními socialistickými organizacemi.

(2) Správa národního majetku mimo obvyklé hospodaření se převádí úplatně,***) a to za cenu podle platných cenových předpisů; pokud však bezplatný převod přispěje k lepšímu využití národního majetku, mohou se organizace na takovém převodu dohodnout. Převod správy národního majetku lze provést též výměnou věci za věc.

(3) Bezplatně se však převádí správa národního majetku, jde-li o

a) pozemky,

b) hmotný národní majetek převáděný mezi rozpočtovými organizacemi, které jsou zapojeny na státní rozpočet svými příjmy a výdaji a hospodaří samostatně podle schválených rozpočtů,

c) jiný hmotný národní majetek a to nemovitý kromě nedokončených investic, dále movité kulturní památky a předměty muzejní a galerijní hodnoty v muzeích, galeriích a památkových objektech, pokud zůstávají sbírkovými předměty,

d) stavby realizované z prozatímní správy (§ 3 odst. 5),

e) hmotný národní majetek, který organizace nemůže využít a převádí jej do správy národního výboru (§ 3 odst. 4),

f) hmotný národní majetek, který převadí organizace při výstavbě společného zařízení na organizaci, která toto zařízení bude mít ve správě (§ 4),

g) hmotný národní majetek, který organizace převádí na národní výbor, aby jej odevzdal do trvalého užívání (§ 10 odst. 2),

h) přebytečný národní majetek převáděný k účelům vyučovacím do správy škol a školských zařízení.

(4) Převody správy národního majetku mimo obvyklé hospodaření mají se provádět zpravidla k prvnímu dni následujícího měsíce, převody správy větších hospodářských celků k prvnímu dni následujícího roku. Se zpětnou účinností lze převádět správu národního majetku výjimečně jen ze závažných důvodů a jen k prvnímu dni měsíce běžného roku nebo k prvnímu dni běžného roku.

§ 13

(1) Převody správy národního majetku mimo obvyklé hospodaření se provádějí hospodářskými smlouvami o převodu správy národního majetku,†) nebo rozhodnutími nadřízených orgánů.

(2) Rozhodnutím nadřízených orgánů, které musí mít podstatné náležitosti jako hospodářské smlouvy o převodu správy, může být převedena správa národního majetku jen, jde-li o převod majetkového celku při zřízení organizace nebo při reorganizaci, anebo jde-li o rozhodnutí příslušného orgánu ve sporech o příslušnost ke správě (§ 65 odst. 2 zákoníku). Rozhodnutím nadřízených orgánů převede se správa národního majetku vždy úplatně, jde-li o majetek pořízený organizacemi z jejich vlastních zdrojů. Jde-li však o případy uvedené v § 12 odst. 3 převede se správa národního majetku bezplatně.

(3) Jde-li o převod správy z oboru působnosti jednoho ústředního orgánu do oboru působnosti jiného ústředního orgánu, vydá rozhodnutí o převodu správy orgán, z jehož oboru působnosti se správa národního majetku převádí, v dohodě s druhým ústředním orgánem. Obdobně se postupuje, jde-li o převod z oboru působnosti krajského národního výboru do působnosti ústředního orgánu nebo naopak.

*) Podle předpisů o účetnictví.

**) Vyhláška ministerstva financí č. 73/1964 Sb.

***) Pokud jde o státní rezervy, platí zvláštní předpisy (viz poznámku u § 3 odst. 5).

†) § 347 zákoníku.

§ 14

Organizace nepotřebují k uzavření hospodářské smlouvy o převodu správy národního majetku schválení, ledaže to stanoví u

a) hospodářských organizací podřízených oborovým ředitelstvím statut výrobně hospodářské jednotky,

b) hospodářských organizací řízených národními výbory řídící národní výbor,

c) ostatních organizací jejich nadřízený orgán; u národních výborů národní výbor nejblíže vyššího stupně.

Převod vlastnictví národního majetku

§ 15

(1) Vlastnictví k pozemku lze převést jen, jde-li

a) o spoluvlastnický podíl pozemku, převádí-li se současně do vlastnictví občana i podíl na stavbě, která může být předmětem osobního vlastnictví a která je na tomto pozemku postavena,

b) o části pozemků, které v rámci drobné asanace*) mají být přičleněny k jiným parcelám do vlastnictví občanů, popřípadě jiných socialistických organizací než státních,

c) o části pozemků, které na základě dispozic územního plánu, popřípadě územně plánovacích podkladů mají být přičleněny k dosavadním pozemkům ve vlastnictví občanů, jež jsou určeny pro stavbu rodinných domků, chat a zahrádek, nebo k dosavadním pozemkům ve vlastnictví socialistických organizací jiných než státních; předpokladem pro převod části pozemků na občany je, že takové části pozemků není vhodné použít ke zřízení samostatného práva osobního užívání pozemku,

d) o pozemky převáděné výměnou mezi socialistickými organizacemi,

e) o převod pozemků na podniky a organizace zřízené ministrem zahraničního obchodu podle zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství.

(2) Vlastnictví jiného národního majetku lze převést jen, jde-li

a) o přebytečný národní majetek, a to na organizace uvedené v odst. 1 písm. e) a na jiné socialistické organizace než státní, a jde-li o hmotný národní majetek, který může být v osobním vlastnictví, též na občany,

b) o jiný národní majetek než přebytečný, je-li převod nutný ve společenském zájmu, a to na organizace uvedené pod písm. a),

c) o rodinné domky a podobné drobné stavby (např. chaty), a to vždy především na občany, i když tento majetek není přebytečný,

d) o neupotřebitelný národní majetek, a to na organizace a osoby uvedené pod písm a),

e) o hmotný národní majetek poskytovaný společnému zařízení, který podle dohody připadne do vlastnictví družstevní nebo společenské organizace (odstavec 4),

f) o výměnu věcí mezi státními socialistickými organizacemi na straně jedné a jinými socialistickými organizacemi na straně druhé,

g) o hmotný národní majetek, který vnáší státní organizace jako svůj podíl do společného podniku.

(3) Na převody národního majetku do vlastnictví jiných socialistických organizací než státních při obvyklém hospodaření (při dodávkách výrobků a provádění prací), na prodej věcí podle části čtvrté občanského zákoníku do vlastnictví občanů a na převody vlastnictví některých věcí na občany podle zvláštních předpisů (např. poskytování léků, školních potřeb žákům apod.) se nevztahují ustanovení této vyhlášky o podmínkách k převodu vlastnictví a postupu při něm.

(4) Sdružuje-li se k výstavbě společného zařízení státní socialistická organizace s organizací družstevní nebo společenskou, platí obdobně ustanovení § 4. Bude-li dohodnuto, že společné zařízení připadne do vlastnictví družstevní nebo společenské organizace, převede bezplatně státní socialistická organizace do vlastnictví této organizace hmotný národní majetek, který poskytuje podle dohody společnému zařízení.

(5) Zvláštní předpisy o poskytování národního nemovitého majetku náhradou za nemovitosti občanů a soukromých právnických osob, které byly smluvně nebo podle rozhodnutí příslušných orgánů převedeny do socialistického vlastnictví, zůstávají nedotčeny.**)

(6) V jiných případech než uvedených v předchozích odstavcích je převod vlastnictví národního majetku nepřípustný.

(7) Převod vlastnictví národního majetku se provádí úplatně, a to za cenu podle platných cenových předpisů. Výjimečně bezplatně lze převést národní majetek jen ve společenském zájmu.

(8) Ministerstvo financí stanoví, které budovy a za jakých podmínek mohou organizace převádět do vlastnictví občanům jako rodinné domky.***)

(9) Soudním výkonem rozhodnutí ukládajícího zaplacení peněžité částky mohou být postiženy jen ty části národního majetku, které označí soudu orgán přímo nadřízený povinné organizaci. Omezení

*) § 15 odst. 2 zákona o stavebním řádu č. 87/1958 Sb. popř. § 41 prováděcí vyhlášky č. 144/1959 Ú. l.

**) Např. vyhláška č. 73/1964 Sb., o cenách staveb v osobním vlastnictví a o náhradách při vyvlastnění nemovitostí.

***) Směrnice ministerstva financí ze dne 2. dubna 1964, čj. 314/17.756/1964 pro prodej rodinných domků z národního majetku občanům (Věstník ministerstva financí č. 5/1964).

převodu nemovitostí v národním majetku podle § 58 obč. zák. není přípustné.

§ 16

(1) K úplatnému převodu vlastnictví k věcem v národním majetku v pořizovací ceně*) nad jeden milión Kčs nebo k bezplatnému převodu vlastnictví k věcem v národním majetku v pořizovací ceně nad 250 000 Kčs je třeba schválení ministerstva financí.

(2) V ostatních případech nepotřebují ústřední orgány, oborová ředitelství trustů, oborové podniky a krajské národní výbory k uzavření smlouvy o převodu vlastnictví schválení. Jiné organizace potřebují k uzavření takové smlouvy schválení přímo nadřízeného orgánu; národní výbory nižších stupňů a organizace národními výbory řízené potřebují schválení krajského národního výboru. Orgán oprávněný schvalovat takové smlouvy může stanovit, že k převodům majetku není schválení třeba, popřípadě že ke schválení je příslušný jiný orgán.

(3) Ustanovení předchozích odstavců se nedotýkají příslušnosti upravené předpisy vydanými na základě § 15 odst. 8.

Díl II

POHLEDÁVKY A JINÁ MAJETKOVÁ PRÁVA STÁTU

§ 17

(1) Pokud to povaha věci připouští, uskutečňují se převody správy pohledávek a jiných majetkových práv státu obdobně podle § 13 a násl.

(2) Ustanovení § 15 odst. 9 platí obdobně o přípustnosti postižení pohledávek a jiných majetkových práv státu soudním výkonem rozhodnutí.

(3) Je-li dlužník v prodlení s plněním peněžitého dluhu, je organizace povinna požadovat stanovené úroky z prodlení, popřípadě stanovený poplatek z prodlení nebo jinou stanovenou majetkovou sankci.

§ 18

Povolování splátek a přiročí

(1) Organizace mohou dlužníkům, jsou-li jimi občané, povolovat přiměřené splátky na pohledávky dlužníky písemně uznané co do důvodu a výše nebo přiznané pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu. Rovněž mohou prodlužovat lhůty k zaplacení pohledávek nebo povolených splátek (přiročí), jestliže dlužník bez svého zavinění nemůže pohledávku nebo splátku zaplatit v době její splatnosti a jestliže její okamžité vymáhání by znamenalo pro dlužníka příliš tvrdé opatření.

(2) Splátky mohou být povoleny jen pod podmínkou, že povolení splátek pozbude účinnosti a dluh se stane splatným celý, nebude-li některá splátka dodržena. Při povolování splátek nebo přiročí si organizace vždy vyhradí, že bude požadovat vyšší splátky nebo povolené splátky, popř. přiročí odvolá, zejména zlepší-li se majetkové nebo výdělkové poměry dlužníka.

(3) Organizace může při povolení splátek a přiročí upustit od svého práva požadovat úroky z prodlení, plní-li dlužník sjednané podmínky.

§ 19

Prominutí

Organizace smí zcela nebo zčásti prominout dobytnou pohledávku proti občanu, pokud by vymáhání pohledávky znamenalo pro dlužníka zvláštní jím nezaviněnou tvrdost. Prominout pohledávku není přípustné, jestliže dlužníku přísluší z jakéhokoliv důvodu pohledávka vůči státu nebo státní organizaci, a to až do výše této pohledávky, ledaže by se dlužník až do výše svého závazku pohledávky vzdal.

Upuštění od vymáhání

§ 20

(1) Je-li pohledávka přechodně nedobytná nebo neprůkazná, smí organizace prozatím upustit od jejího vymáhání, avšak musí dále zajišťovat, aby se nepromlčela nebo nezanikla, a usilovat o její vydobytí. Prozatímní upuštění od vymáhání není přípustné, je-li dlužníkem státní socialistická organizace.

(2) Organizace smí trvale upustit od vymáhání pohledávky, jestliže

a) pohledávka se promlčela, nebo
b) dlužník zemřel a pohledávku nelze vydobýt ani na jeho dědicích, na které přešly dlužníkovy závazky (§ 470 obč. zák.), anebo
c) je ze všech okolností případu zřejmé, že další vymáhání pohledávky by nebylo úspěšné. Od vymáhání však nelze upustit, jestliže dlužníkem je státní socialistická organizace, nebo má-li dlužník majetek, z něhož nelze dosáhnout uspokojení pohledávky jen z toho důvodu, že majetek není v době vymáhání realizovatelný.

(3) Organizace smí dále trvale upustit od vymáhání pohledávky, která nebyla dlužníkem dobrovolně uspokojena, jestliže nelze prokázat, že pohledávka trvá, nebo nelze prokázat její výši a není tu ani podkladu pro to, aby soud určil podle § 136 občanského soudního řádu**) výši podle své úvahy.

(4) O upuštění od vymáhání se dlužník nevyrozumí; tímto opatřením jeho závazek nezaniká, a pokud je po právu a nepromlčel se nebo nezanikl, může být i po tomto opatření proti němu uplatňován.

§ 21

(1) Jestliže pohledávka až do výše 200 Kčs za socialistickou organizací a až do výše 100 Kčs za jiným dlužníkem (nepatrná pohledávka) nebyla

*) Viz předpisy o účetnictví.

**) Zákon č. 99/1963 Sb.

dobrovolně uspokojena a náklady spojené s jejím vymáháním by byly nepoměrné jeho výsledku, smí organizace upustit od jejího vymáhání.

(2) Proti témuž dlužníku lze upustit u téže organizace od vymáhání pohledávky podle předchozího odstavce jen jednou v témže kalendářním roce, ledaže by pohledávka, od jejíhož vymáhání bylo upuštěno, a pohledávka, od jejíhož vymáhání má být upuštěno, nepřesahovaly dohromady 200 Kčs, popřípadě 100 Kčs.

(3) Ústřední orgány pro organizace přímo podřízené, oborová ředitelství trustů pro podniky podřízené, oborové podniky pro podniky přidružené a krajské národní výbory pro národní výbory nižších stupňů a pro podniky jim podřízené mohou stanovit, že se všeobecně nebo pro určité případy omezují jejich oprávnění, jež jim přísluší podle předchozích odstavců.

§ 22

(1) Je-li pohledávka proti jinému dlužníku než socialistické organizaci vyšší než 250 000 Kčs, je k platnosti opatření podle § 19 a 20 třeba schválení ministerstva financí.

(2) V ostatních případech ústřední orgány, oborová ředitelství trustů, oborové podniky a krajské národní výbory smějí činit opatření podle § 19 a 20 o pohledávkách, které jsou v jejich správě. Jiné organizace potřebují schválení k takovým opatřením, jestliže to stanoví přímo nadřízený orgán; národním výborům nižších stupňů a organizacím těmito národními výbory řízeným národní výbor vyššího stupně.

§ 23

K platnosti opatření podle § 18 až § 22 je dále třeba, aby se stala v písemné formě.

§ 24

Rozhodnou pro příslušnost k opatřením podle této vyhlášky je stav pohledávky s příslušenstvím v době, kdy má být opatření učiněno. Při větším počtu pohledávek proti témuž dlužníku je rozhodnou úhrnná výše všech pohledávek.

§ 25

Ustanovení této vyhlášky platí, pokud zvláštní předpisy*) nestanoví jinak, obdobně pro opatření o jiných právech než pohledávkách. Příslušnost jednotlivých organizací k opatřením o jiných právech se řídí hodnotou předmětu plnění vyjádřenou běžnou cenou.

§ 26

Cenné papíry

O správě cenných papírů a nakládání s nimi platí přiměřeně ustanovení § 65 a 66 zákoníku a § 2, 3, 12 až 15; o správě pohledávek z cenných papírů platí obdobně ustanovení § 17 a násl.

§ 27

Změna smluv, vzdání se a uznání nároků

(1) Změna nebo zrušení smlouvy uzavřené s občanem, z nichž by mohla státu nebo organizaci vzniknout majetková újma, jsou přípustné jen za podmínek, za nichž může dojít k prominutí pohledávky (§ 19). Příslušnost orgánu oprávněného ke schválení změny nebo zrušení smlouvy se řídí výší újmy vyjádřené běžnou cenou.

(2) Ustanovení § 18 až 25 vztahují se i na případy, kdy k nakládání s pohledávkou (právem) státu dochází v řízení před soudem (např. smírem, zpětvzetím návrhu na zahájení řízení).

(3) Organizace je oprávněna v řízení před soudem uznat nárok uplatněný proti státu až do výše, do které je oprávněna činit opatření podle § 19 a 22 ohledně pohledávek státu.

§ 28

(1) Ustanovení § 17 až 24 se nevztahují na náklady trestního řízení soudního, na peněžité tresty nebo pokuty v tomto řízení uložené a na pokuty uložené místními lidovými soudy.

(2) Pro pohledávky na daních, poplatcích a clech platí tato vyhláška potud, pokud zvláštní předpisy o těchto pohledávkách neobsahují zvláštní úpravu.

ČÁST TŘETÍ

DOHLED

§ 29

Odpovědnost za národní majetek a dohled nad jeho správou

(1) Nadřízené orgány jsou povinny v oboru své působnosti dohlížet, zda státní organizace řádně plní povinnosti vyplývající ze správy národního majetku, a zjistí-li závady, zařídit jejich odstranění. V tomto případě mohou též omezit organizaci spravující národní majetek ve výkonu správy.

(2) Odstranění závad nadřízeným orgánem provádějícím dohled jde na náklad organizace, která má národní majetek ve správě.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘEVODY VĚCÍ DO STÁTNÍHO SOCIALISTICKÉHO VLASTNICTVÍ SMLOUVOU

§ 30

Úplatné převody věcí

(1) Úplatné převody věcí do státního socialistického vlastnictví od občanů a jiných organizací než socialistických se řídí předpisy občanského zákoníku.

(2) K nabývání věcí podle odstavce 1 nepotřebují organizace schválení, ledaže to stanoví u

a) hospodářských organizací podřízených oborovým ředitelstvím statut výrobně hospodářské jednotky,

*) Např. pro práva státu z vynálezů podle zákona o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích a prováděcí předpisy k tomuto zákonu.

b) hospodářských organizací řízených národními výbory řídící národní výbor,

c) ostatních organizací jejich nadřízený orgán; u národních výborů národní výbor nejblíže vyššího stupně.

Bezplatné nabývání věcí

§ 31

(1) K přijetí nabídky bezplatného převodu majetku do státního socialistického vlastnictví od občanů a jiných organizací než socialistických je, s výjimkou dále uvedených případů, příslušný toliko okresní národní výbor, v jehož obvodu je předmět nabídky nebo jeho převážná část, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak.*) Přijetím nabídky přechází majetek do státního socialistického vlastnictví a do prozatímní správy tohoto okresního národního výboru podle § 65 odst. 3 zákoníku.**)

(2) Nabídku bezplatného převodu drobných movitých věcí do státního socialistického vlastnictví, jestliže podle nabídky byly určeny, aby sloužily potřebám místního obyvatelstva nebo škole, může přijmout místní národní výbor, anebo škola, jestliže je organizací, která může svým jménem nabývat práv a zavazovat se, jinak organizace spravující majetek školy. Přijetím nabídky přechází tento majetek do státního socialistického vlastnictví a do správy místního národního výboru, anebo školy nebo organizace spravující majetek školy

(3) Nabídku bezplatného převodu majetku vědecké, umělecké nebo sběratelské hodnoty do státního socialistického vlastnictví, učiněnou vědecké nebo jiné organizaci, které přísluší správa takového majetku, může přijmout tato instituce. Přijetím nabídky přejde majetek do její správy.

(4) K přijetí nabídky bezplatného převodu majetku, který je v cizině, do státního socialistického vlastnictví je příslušné ministerstvo zahraničních věcí, kterému přísluší též s přijatým majetkem naložit. Přitom postupuje v dohodě s ministerstvem financí.

(5) Dojde-li nabídka bezplatného převodu majetku do státního socialistického vlastnictví jiné organizaci, než která je podle předchozích ustanovení příslušná k přijetí nabídky, je organizace povinna neprodleně tuto nabídku postoupit příslušnému okresnímu národnímu výboru.

§ 32

(1) Nabídka i přijetí nabídky bezplatného převodu majetku do státního socialistického vlastnictví musí se stát v písemné formě.

(2) Jsou-li s nabídnutým majetkem spojeny závazky nebo povinnosti neúměrné jeho hodnotě nebo významu, nebo váže-li vlastník svou nabídku obtížnými nebo nevhodnými podmínkami, anebo brání-li přijetí nabídky jiné závažné důvody, může být přijata, jen je-li na jejím přijetí zvláštní zájem. V těchto případech je však třeba schválení krajského národního výboru, je-li k přijetí nabídky příslušný okresní národní výbor, a schválení nadřízeného ústředního orgánu, přijímá-li nabídku vědecká anebo jiná instituce (§ 31 odst. 3). V pochybnostech si vyžádá krajský národní výbor nebo ústřední orgán stanovisko ministerstva financí.

ČÁST PÁTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 33

Ministerstvo financí může ze závažných důvodů povolit výjimky z této vyhlášky.

§ 34

Předpisy o úpravě hospodaření s peněžními prostředky a devizové předpisy nejsou touto vyhláškou dotčeny. Rovněž nejsou dotčeny zvláštní předpisy opravňující státní organizace užívat národního majetku k obecně prospěšným účelům (např. pro soustavnou elektrizaci, rozvod plynu, vodohospodářská díla, zařízení a meliorace).

§ 35

(1) Zrušuje se vyhláška č. 94/1965 Sb., o správě národního majetku.

(2) Zrušuje se vyhláška č. 72/1964 Sb., o úplatném nabývání věcí socialistickými organizacemi od občanů a soukromých právnických osob. Tím se ruší i vázanost bezúročných účtů zřízených u státních spořitelen podle dříve platných předpisů o úplatném nabývání věcí socialistickými organizacemi od občanů a soukromých právnických osob.***)

§ 36

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Ministr:

Dvořák v. r.

*) Např. vládní nařízení č. 80/1957 Sb., kterým se provádí zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon).

**) Srv. § 3 odst. 5.

***) Vyhláška ministerstva financí č. 19/1963 Sb., vyhláška ministerstva financí č. 206/1958 Ú. l., ve znění vyhlášky č 134/1960 Sb., vyhláška ministerstva financí č. 231/1956 Ú. l., vyhláška ministerstva financí č. 82/1954 Ú. l. a předchozí směrnice.

105

VYHLÁŠKA

generálního ředitele Státní banky československé

ze dne 20. prosince 1966

o úvěrování socialistických organizací a úrokových sazbách

Generální ředitel Státní banky československé stanoví podle § 6 odst. 5 zákona č. 117/1965 Sb., o Státní bance československé, a podle § 391 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

Všeobecná ustanovení

§ 1

(1) Tato vyhláška upravuje poskytování úvěrů Státní bankou československou (dále jen „banka") státním hospodářským organizacím, podnikům zahraničního obchodu*) a družstevním organizacím**) (dále jen „organizace") a národním výborům; dále upravuje úrokové sazby z úvěrů a z prostředků na účtech socialistických organizací u peněžních ústavů.

(2) Podle rozhodnutí ústředí banky se poskytují úvěry podle této vyhlášky i jiným socialistickým organizacím, popř. i jiné druhy úvěrů než jsou uvedeny v této vyhlášce.

§ 2

Podpora podnikání úvěry se řídí zásadami úvěrové a úrokové politiky, schválenými vládou.

§ 3

(1) O poskytování úvěrů se uzavírají mezi bankou a organizacemi úvěrové smlouvy. Úvěrové smlouvy se uzavírají písemně.

(2) Úvěrová smlouva je uzavřena, dohodnou-li se banka a organizace o všech podmínkách úvěrové smlouvy.

§ 4

(1) Nedodrží-li organizace podmínky úvěrové smlouvy, může banka zvýšit úrokové sazby, požadovat splacení úvěru před lhůtou splatnosti, vyloučit z úvěrování potřeby, které nezajišťují návratnost úvěru, omezit objem poskytovaných úvěrů, popř. odmítnout poskytovat úvěr.***)

(2) Podmínky a postup při uplatňování opatření, uvedených v odst. 1, stanoví úvěrové smlouvy.

(3) V případě, že návratnost úvěru z prostředků úvěrovaného podniku není předem zaručena, požaduje banka záruky za finanční krytí úvěru od nadřízeného orgánu nebo státní záruku.

§ 5

(1) Z úvěrů platí socialistické organizace peněžním ústavům úrok.

(2) Z prostředků na účtech platí peněžní ústavy socialistickým organizacím úrok.

ČÁST DRUHÁ

ÚVĚROVÁNÍ ORGANIZACÍ

Oddíl 1

Investiční úvěry

§ 6

Banka poskytuje organizacím:

a) účelový investiční úvěr,

b) překlenovací investiční úvěr.

§ 7

V úvěrové smlouvě o investičních úvěrech se dohodne zejména celkový objem investičních úvěrů, jejich rozložení na jednotlivé stavby a stroje (soubory), podmínky pro jejich poskytování, způsob a časový plán jejich použití a splácení, popř. záruky.

§ 8

(1) Účelový investiční úvěr se poskytuje organizacím k pořízení investic za předpokladu, že splňují stanovená kritéria efektivnosti investic a návratnosti úvěru.

*) Podnikům zahraničního obchodu poskytuje úvěry podle této vyhlášky Československá obchodní banka, akciová společnost, na základě opatření Státní banky československé o pověření Československé obchodní banky, akciové společnosti, poskytovat úvěry podnikům zahraničního obchodu, registrovaného v částce 5/1965 Sb.

**) Poskytování investičních úvěrů výrobním a spotřebním družstvům upravují zvláštní předpisy.

***) V takovém případě je organizace povinna řídit se § 36 odst. 2 vládního nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství.

(2) Úvěr se poskytuje na stavby (včetně bytové výstavby prováděné organizacemi), stroje nezahrnuté do rozpočtu staveb, projektové práce, jiné investice, popř. další potřeby investiční povahy.

(3) Po prověření efektivnosti, popř. též potřebnosti a účelnosti investic, se přednostně uspokojují požadavky na úvěr u těch akcí a organizací, které zabezpečí vyšší efektivnost a při souměřitelných akcích kratší lhůtu výstavby a rychlejší splacení účelového investičního úvěru.

§ 9

(1) Účelový investiční úvěr se poskytuje přímým investorům na samostatném úvěrovém účtě, z něhož se proplácejí platební doklady na úvěrované investice; uhrazuje-li se investice z vlastních zdrojů investora a z účelového investičního úvěru, čerpá se úvěr a vlastní zdroje podle rozhodnutí investora.

(2) Lhůta splatnosti úvěru musí být kratší než ekonomická životnost investice.

§ 10

Účelový investiční úvěr se poskytuje bytovým družstvům na bytovou výstavbu a stavbu garáží, popř. na další potřeby investiční povahy, nestačí-li členské podíly, státní příspěvky poskytované národními výbory nebo příspěvky jiných organizací, popř. jiné vlastní zdroje, a je-li zajištěna návratnost úvěru.

§ 11

Překlenovací investiční úvěr se poskytuje k překlenutí časového nesouladu mezi potřebou a tvorbou prostředků na investice v rámci kalendářního roku, při předstihu dodávek a prací, popř. při neplnění vlastních zdrojů v plánované výši; tento úvěr se poskytuje i na dobu přesahující kalendářní rok, nejdéle však na dobu 12 měsíců ode dne poskytnutí úvěru.

Oddíl 2

Provozní úvěry

§ 12

Banka poskytuje organizacím:

a) úvěr na oběžné prostředky,

b) překlenovací provozní úvěr.

§ 13

Úvěr na oběžné prostředky se poskytuje na trvale nutné zásoby, na zásoby, které vzniknou z krátkodobých výkyvů v hospodaření, na sezónní zásoby a na dlouhodobé předzásobení, na předměty postupné spotřeby v používání, na kompletační a odbytové zásoby, na pohledávky a náklady příštích období, na opatření nezbytná k přípravě a realizaci technického rozvoje, popř. na jiné provozní potřeby.

§ 14

(1) Má-li organizace nedostatek zdrojů ve fondu pracujících z důvodů sezónních výkyvů (ve výrobě, zásobování apod.), poskytne jí banka překlenovací provozní úvěr i nad výši zaručeného objemu mezd.

(2) Má-li organizace nedostatek zdrojů ve fondu pracujících z jiných než sezónních důvodů, poskytne jí banka překlenovací provozní úvěr jen do výše zaručeného objemu mezd a nad výši zaručeného objemu mezd jen v případech hodných zvláštního zřetele.

(3) Má-li organizace nedostatek zdrojů v jiných provozních fondech, poskytne jí banka překlenovací provozní úvěr na krytí tohoto nedostatku.

(4) Překlenovací provozní úvěr se poskytuje za předpokladu, že nedostatek zdrojů v příslušném provozním fondu nemůže být odstraněn ani při použití prostředků rezervního fondu organizace nebo oborového ředitelství (řídícího národního výboru). Má-li organizace nedostatek zdrojů z důvodu sezónních výkyvů, poskytuje se překlenovací provozní úvěr za dalšího předpokladu, že nedostatek zdrojů bude odstraněn nejpozději do 12 měsíců.

§ 15

(1) V úvěrové smlouvě o provozních úvěrech se stanoví zejména kritéria efektivnosti využití úvěru a jeho návratnosti, způsob úvěrování podle § 16, orientační výše úvěru, zásoby, které budou považovány za žádoucí odbytové zásoby, a případy, ve kterých organizace budou krýt své potřeby z vlastních zdrojů.

(2) Nejzazší lhůty pro uzavírání úvěrové smlouvy o provozních úvěrech se stanoví v zásadách úvěrové a úrokové politiky. Banka může poskytnout provozní úvěr i v případě, neuzavře-li se úvěrová smlouva v této lhůtě. V tomto případě se poskytuje úvěr za podmínek, které podle zásad úvěrové a úrokové politiky určí banka.

§ 16

Při poskytování provozních úvěrů se používá způsobu úvěrování na kontokorentním účtě nebo úvěrování na úvěrových účtech při používání obratového účtu.

§ 17

(1) Na kontokorentní účet se zúčtovávají, popř. odvádějí hotovostní a bezhotovostní příjmy organizací kromě těch částek, které si organizace mohou ponechat v pokladně nebo použít na výdaje v hotovosti podle zvláštních předpisů,*) jakož i kromě přímých dotací a přídělů pro jednotlivé fondy, pokud jsou pro ně otevřeny samostatné účty.

*) Vyhláška ministra financí a generálního ředitele Státní banky československé č. 208/1964 Sb., o emisních a pokladních operacích.

(2) Z kontokorentního účtu se provádějí provozní platby a výběry hotovostí s výjimkou plateb a výběrů prováděných přímo ze samostatných účtů, popř. převody na jiné účty (podúčty).

(3) Při úvěrování na kontokorentním účtě mohou být na některé účely poskytovány organizacím úvěry na samostatných úvěrových účtech.

§ 18

Organizace úvěrované na úvěrových účtech při používání obratového účtu prokazují bance před každým poskytnutím úvěru úvěrovou potřebu způsobem dohodnutým v úvěrové smlouvě.

Oddíl 3

Devizový úvěr

§ 19

Na dovoz strojů a zařízení pro investiční výstavbu, popř. další potřeby, mohou organizace obdržet na základě smlouvy devizový úvěr, pokud jim nestačí jejich volné vlastní devizové zdroje.

ČÁST TŘETÍ

ÚVĚROVÁNÍ NÁRODNÍCH VÝBORŮ

§ 20

Podmínky a postup pro poskytování úvěrů národním výborům, jejich rozsah a účely, na něž se poskytují, se stanoví v zásadách úvěrové a úrokové politiky.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚROKOVÉ SAZBY

§ 21

(1) Základní úroková sazba z investičního úvěru je 6 %, u zemědělských organizací 5 %, úroková sazba z úvěrů na podnikovou bytovou výstavbu a na vlastní bytovou výstavbu národních výborů se stanoví v rozpětí 2—4 %.

(2) Základní úroková sazba z provozních úvěrů je 4 %, u obchodních organizací 2 %, u zemědělských organizací 3 %.

(3) Úroková sazba z úvěrů poskytovaných národním výborům se stanoví v rozpětí 3—6 %.

(4) Úroková sazba z úvěrů na družstevní bytovou výstavbu se stanoví v rozpětí 1—4 %.

(5) Úroková sazba z překlenovacího provozního úvěru při nedostatku zdrojů z důvodu sezónních výkyvů je 4 %, při nedostatku zdrojů z jiných důvodů je 5 %.

(6) Úroková sazba z devizových úvěrů se stanoví v zásadách úvěrové a úrokové politiky.

§ 22

(1) Úroková sazba z prostředků na účtech socialistických organizací u peněžních ústavů je 1,8 %.

(2) Z prostředků na účtech socialistických organizací u peněžních ústavů, uložených na dlouhodobou výpovědní lhůtu, se platí vyšší úrok než je uveden v odst. 1; sazba tohoto úroku se stanoví v zásadách úvěrové a úrokové politiky.

§ 23

V zásadách úvěrové a úrokové politiky se stanoví podmínky a rozsah zvyšování a snižování úrokové sazby, popř. jiné úrokové sazby pro některá odvětví, pro některé druhy úvěrů nebo vkladů.

ČÁST PÁTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 24

(1) Pokud oborová ředitelství vykonávají hospodářskou činnost, vztahují se na ně při úvěrování a úročení ustanovení této vyhlášky platná pro organizace.

(2) Zemědělskými organizacemi ve smyslu této vyhlášky jsou jednotná zemědělská družstva, státní statky řízené výrobními zemědělskými správami, popř. další organizace dohodnuté mezi bankou a příslušnými ústředními orgány.

§ 25

Ústředí banky může ze závažných důvodů povolit výjimky z § 8 až 14.

§ 26

Zrušují se:

1. vyhláška ministra financí č. 67/1958 Ú. l., o úrokových sazbách, pokud upravuje úroky z prostředků na účtech socialistických organizací a z úvěrů poskytovaných těmto organizacím,
2. § 1 až 15 a § 24 až 33 vyhlášky ministra financí č. 66/1958 Ú. l., o poskytování úvěrů Státní bankou československou a o platebním a zúčtovacím styku,
3. směrnice generálního ředitele Státní banky československé č. 217/1959 Ú. l., o poskytování provozních úvěrů stavebním podnikům,
4. zásady pro financování a úvěrování jednotných zemědělských družstev a útvarů družstevní spolupráce Státní bankou československou, uveřejněné v částce 93/1959 Ú. l. a pozměněné zásady pro financování a úvěrování jednotných zemědělských družstev a útvarů družstevní spolupráce, uveřejněné v částce 2—3/1964 Věstníku ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství,
5. vyhláška generálního ředitele Státní banky československé č. 142/1960 Sb., o poskytování provozních úvěrů a uplatňování sankcí,
6. směrnice generálního ředitele Státní banky československé o poskytování provozních úvě-

rů organizacím lesního hospodářství, registrované v částce 63/1960 Sb., ve znění příkazu generálního ředitele Státní banky československé č. 11/1964, registrovaného v částce 25/1964 Sb.,

7. vyhláška generálního ředitele Státní banky československé č. 24/1961 Sb., o poskytování provozních úvěrů obchodním organizacím,

8. zásady pro poskytování provozních úvěrů a mimořádného krátkodobého investičního úvěru zemědělským státním hospodářským organizacím v působnosti ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, registrované v částce 1/1965 Sb.,

9. vyhláška Státní banky československé č. 95/1965 Sb., o úvěrování socialistických organizací a o úrocích.

§ 27

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Generální ředitel:

Dr. **Pohl** v. r.

106

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 20. prosince 1966,

kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění socialistických zemědělských organizací

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem zemědělství a lesního hospodářství a ostatními příslušnými ústředními orgány státní správy stanoví podle § 9 zákona č. 82/1966 Sb., o pojišťovnictví:

Část I.
ROZSAH ZÁKONNÉHO POJIŠTĚNÍ

§ 1

Zákonné pojištění státních statků a jednotných zemědělských družstev pro případ škod na majetku se vztahuje na poškození nebo zničení

1. budov, ohradních zdí a plotů,
2. obilnin, luštěnin, olejnin, přadných rostlin, okopanin, léčivých, aromatických a kořeninových rostlin, chmele, tabáku, zeleniny, vinné révy a pícnin (dále jen „zemědělské plodiny"),
3. zásob z vlastní výroby zemědělské organizace,
4. strojů, jiných zařízení a ostatního mrtvého inventáře, jakož i zásob, které zemědělská organizace nevyrobila (dále jen „movité věci"),
5. hospodářských a jiných zvířat (dále jen „zvířata")

a) požárem,
b) výbuchem,
c) bleskem,
d) vichřicí,
e) povodní nebo záplavou,
f) krupobitím,
g) sesouváním půdy, zřícením skal nebo zemin (pokud k nim nedošlo v souvislosti s průmyslovým nebo stavebním provozem),
h) sesouváním nebo zřícením lavin, nebo
i) pádem stromů, stožárů a jiných předmětů, nejsou-li součástí poškozené pojištěné věci.

§ 2

Zákonné pojištění se dále vztahuje na poškození nebo zničení

a) budov, ohradních zdí a plotů tíhou sněhu či námrazy;
b) přadných rostlin, brambor, tabáku a zeleniny (s výjimkou zeleniny přezimované) mrazem v době od 21. března do 20. června;
c) ozimých obilnin a ozimé řepky vymrznutím;
d) tabáku peronosporou.

§ 3

V rozsahu uvedeném v § 1 a v § 2 jsou pojištěny též socialistické zemědělské organizace, jejichž seznam je uveden v příloze.

Část II.
PODMÍNKY ZÁKONNÉHO POJIŠTĚNÍ

Oddíl A

Plnění pojišťovny

1. Budovy, ohradní zdi a ploty

§ 4

(1) Došlo-li k poškození nebo zničení budovy, ohradní zdi nebo plotu událostí uvedenou v § 1 nebo v § 2 písm. a) anebo v přímé souvislosti s takovou událostí, vyplatí pojišťovna částku odpovídající přiměřeným nákladům na opravu nebo znovuzřízení této stavby, sníženou podle stupně jejího opotřebení nebo jiného znehodnocení z doby před pojistnou událostí. Od takto určené částky odečte cenu zbytků poškozených nebo zničených částí stavby.

(2) Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na budovách, ohradních zdech a plotech podle odstavce 1 nepřevýší částku 5000 Kčs.

§ 5

Za poškození nebo zničení nedostavěných budov, ohradních zdí a plotů je pojišťovna povinna plnit podle § 4 jen tehdy, nese-li zemědělská organizace nebezpečí poškození nebo zničení takové stavby ze svého.

2. Zemědělské plodiny

§ 6

(1) Byla-li zemědělská plodina událostí uvedenou v § 1 nebo v § 2 písm. b) a d) anebo v přímé souvislosti s takovou událostí poškozena nebo zničena v době od vysetí osiva nebo vysázení sadby do uskladnění sklizně, postupuje pojišťovna podle těchto zásad:

a) v součinnosti se zemědělskou organizací zjistí podle stavu kultury před pojistnou událostí v procentech rozsah poškození zemědělské plodiny na pozemku souvisle osetém nebo osázeném;

b) vypočte výnos tohoto pozemku podle jeho hektarové výměry a hektarového výnosu plánovaného zemědělskou organizací pro příslušný druh plodiny; není-li výnos tohoto druhu plodiny plánován, provede se výpočet podle hektarového výnosu plánovaného jinou zemědělskou organizací s obdobnými výrobními podmínkami;

c) z vypočteného výnosu stanoví úbytek množství zemědělské plodiny stejným procentem, jakým byl určen rozsah jejího poškození;

d) zjištěný úbytek v množství vyjádří v nákupní ceně základní jakosti, za kterou by zemědělská organizace tento úbytek realizovala; má-li organizace nárok na diferenciální příplatek, zvýší pojišťovna nákupní cenu o podíl příplatku, a to stejným poměrem, v jakém je celková výše smluvní dodávky k celkové výši plánované výroby příslušného druhu plodiny.

(2) Částku, zjištěnou podle předchozího odstavce, vyplatí pojišťovna po odečtení obvyklých nákladů s ošetřováním, sklízením a dalším zpracováním postižené plodiny, které již nebylo nutno vynaložit.

(3) Jestliže byla za zničenou plodinu vypěstována plodina náhradní, jejíž výtěžek po odečtení nákladů s jejím vypěstováním, sklizní a dalším zpracováním je nižší, než by pojišťovna byla povinna plnit podle odstavců 1 a 2, je povinna plnit jen ve výši odpovídající tomuto rozdílu. To platí přiměřeně i tehdy, jestliže náhradní plodina vypěstována nebyla, ačkoli to agrotechnické zásady a objektivní podmínky umožňovaly.

(4) Byly-li zničeny keře vinné révy nebo babky chmele, je pojišťovna povinna vedle plnění podle předchozích odstavců uhradit též náklady potřebné k jejich novému vysázení.

(5) Byla-li zemědělská plodina poškozena nebo zničena při dopravě z pozemku, na kterém byla vypěstována, určí se plnění pojišťovny podle § 11 a § 12.

§ 7

(1) Při zhoršení jakosti raných brambor, zeleniny, tabáku, chmele a přadných rostlin v důsledku událostí uvedených v § 1 a v § 2 písm. b) a d) nebo v přímé souvislosti s takovou událostí je pojišťovna povinna uhradit rozdíl mezi skutečnou realizační cenou a cenou, které by se dosáhlo, kdyby ke zhoršení jakosti nedošlo. Úhrada se neplatí za zhoršení jakosti, za něž bylo poskytnuto plnění již v rámci plnění podle § 6.

(2) Podle stejných zásad je pojišťovna povinna plnit, jestliže se zpozdila sklizeň raných brambor a zeleniny.

§ 8

Při škodách způsobených vymrznutím ozimých obilnin a ozimé řepky [§ 2 písm. c)] je pojišťovna povinna uhradit náklady na osivo, kterého bylo použito k osevu postižené plodiny a nutné náklady na práce spojené s novým osetím nebo s dosetím.

§ 9

Podle ustanovení § 6 a § 8 je pojišťovna povinna plnit teprve tehdy, jestliže rozsah poškození na hlavní nebo vedlejší části plodiny na pozemku souvisle osetém nebo osázeném stejným druhem zemědělské plodiny dosáhne alespoň 10 %.

§ 10

Ustanovení § 6 a § 8 o určování výše plnění neplatí, byla-li zničena sadba zeleniny, tabáku nebo jiné plodiny a k pojistné události došlo před přesázením sadby na definitivní stanoviště; pojišťovna je v takovém případě povinna plnit do výše nákladů, které byly před pojistnou událostí vynaloženy na vypěstování sadby, nejvýše však částku odpovídající ceně, za kterou lze nakoupit novou sadbu.

3. Zásoby z vlastní výroby zemědělské organizace

§ 11

(1) Byla-li událostí uvedenou v § 1 poškozena nebo zničena zásoba plodin z vlastní sklizně zemědělské organizace, vyplatí pojišťovna částku odpovídající ceně takového množství, o něž se zásoba snížila.

(2) Cenou podle odstavce 1 se rozumí:

a) u zásob plodin určených ke splnění smluvní dodávky
   - nákupní cena základní jakosti (má-li zemědělská organizace nárok na diferenciální příplatek, včetně tohoto příplatku), byla-li postižena zásoba plodin zařazených do kategorie základních (pevných) cen,
   - cena, dohodnutá ve smlouvě o dodávce,*) byla-li postižena zásoba plodin zařazených do kategorie limitních nebo volných cen;

b) u ostatních zásob plodin cena, za kterou se tyto plodiny obvykle nakupují.

(3) Byla-li poškozena nebo zničena zásoba jiných věcí než plodin z vlastní sklizně, které však zemědělská organizace sama vyrobila, uhradí pojišťovna náklady na opravu poškozených věcí, popřípadě na pořízení věcí nových, nejvýše však částku ve výši nákladů, které bylo nutno na výrobu těchto věcí vynaložit. Jestliže by náklady na výrobu převýšily cenu, za kterou by zemědělská organizace tyto věci prodala, vyplatí pojišťovna jen tuto cenu.

(4) Od částky určené podle předchozích odstavců odečte pojišťovna cenu zbytků a od částky určené podle odstavců 1 a 2 též částku, o kterou se zmenšily náklady s ošetřováním a dalším zpracováním, jež by jinak bylo nutno ještě vynaložit.

*) Po odečtení případné daně z obratu.

(5) Podle předchozích odstavců je pojišťovna povinna plnit také tehdy, byla-li věc poškozena, zničena, ztracena nebo odcizena v přímé souvislosti s některou z událostí uvedených v § 1.

§ 12

Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na zásobách podle předchozího ustanovení nepřevýší částku 2000 Kčs.

4. Movité věci

§ 13

(1) Byla-li movitá věc poškozena nebo zničena událostí uvedenou v § 1, vyplatí pojišťovna částku potřebnou na její opravu, a to až do výše odpovídající ceně, kterou věc měla bezprostředně před pojistnou událostí.

(2) Byla-li však věc poškozena tak, že ji nelze opravou uvést do předešlého stavu, nebo byla-li zničena, je pojišťovna povinna vyplatit částku ve výši ceny, kterou věc měla bezprostředně před pojistnou událostí.

(3) Cena, kterou měla věc bezprostředně před pojistnou událostí, se určí tak, že se od pořizovací ceny nové věci téhož druhu a téže jakosti nebo věci s ní srovnatelné odečte částka vyjadřující opotřebení, popřípadě jiné znehodnocení pojištěné věci z doby před pojistnou událostí.

(4) Od částky určené podle předchozích odstavců odečte pojišťovna cenu zbytků věci.

(5) Podle předchozích odstavců je pojišťovna povinna plnit také tehdy, byla-li movitá věc poškozena, zničena, ztracena nebo odcizena v přímé souvislosti s některou z událostí uvedených v § 1.

§ 14

(1) Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na movitých věcech podle předchozího ustanovení nepřevýší částku 1000 Kčs.

(2) Týká-li se pojistná událost peněz, je pojišťovna plnit, jen pokud je měla zemědělská organizace u sebe v souladu s předpisy o pokladních operacích, a to

a) bez omezení, byly-li uloženy v ohnivzdorné pokladně,

b) nejvýše do 10 000 Kčs v ostatních případech.

5. Zvířata

§ 15

(1) Bylo-li zvíře některou z událostí uvedených v § 1 usmrceno nebo v přímé souvislosti s některou z těchto událostí uhynulo, bylo nutně poraženo anebo se ztratilo, je pojišťovna povinna vyplatit částku, opovídající ceně, kterou mělo zvíře bezprostředně před pojistnou událostí; tuto částku sníží o cenu zbytků.

(2) Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na zvířatech podle odstavce 1 nepřevýší částku 1000 Kčs.

Oddíl B

Zvláštní případy plnění

§ 16

(1) Učinila-li zemědělská organizace opatření, která mohla vzhledem k okolnostem případu považovat za nutná k odvrácení bezprostředně hrozící pojistné události nebo která učinila ke zmírnění následků pojistné události, je pojišťovna povinna uhradit jí náklady, které na taková opatření vynaložila, byly-li úměrné ceně pojištěné věci.

(2) Pojišťovna však není povinna uhradit náklady na obvyklou údržbu nebo ošetřování pojištěné věci. Rovněž není povinna hradit náklady spojené s odvozem zvířat nebo masa nutně poražených zvířat na sanitní jatky.

§ 17

Pojišťovna je povinna uhradit zemědělské organizaci přiměřené náklady, které byla povinna vynaložit z důvodů bezpečnostních, hygienických nebo z jiného společenského nebo obdobného zájmu na odklizení zbytků pojištěné věci, poškozené nebo zničené pojistnou událostí.

Oddíl C

Pojistné za zákonné pojištění

§ 18

Stanovení pojistného

(1) Pojistné se stanoví na kalendářní rok.

(2) Podkladem pro stanovení pojistného jsou údaje vykázané v účetní evidenci zemědělské organizace, a to

a) u budov, ohradních zdí a plotů
— pořizovací cena budov;

b) u zemědělských plodin
— hodnota plánované hrubé rostlinné produkce vyjádřená v stálých (zúčtovacích) cenách, zvýšená o diferenciální příplatek z množství určeného plánem pro smluvní dodávky;

c) u zásob z vlastní výroby
— hodnota zásob z vlastní výroby vyjádřená v stálých (zúčtovacích) cenách;

d) u movitých věcí
— pořizovací cena movitých věcí;

e) u zvířat
— stálá (zúčtovací) cena zvířat zvýšená o diferenciální příplatek z množství určeného plánem pro smluvní dodávky.

(3) Údaje podle odstavce 2 písm. a), c), d) a e) se zjišťují každoročně podle stavu vykázaného ke dni 1. ledna; je-li však organizace zřízena v průběhu roku, zjišťují se podle stavu vykázaného ke dni jejího vzniku.

(4) Údaje podle odstavce 2 písm. b) se zjišťují z celoročního výrobně finančního plánu zemědělské organizace na kalendářní rok schváleného příslušným orgánem.

§ 19

Výše pojistného

Pojistné činí z každých 100 Kčs ceny nebo hodnoty zjištěné podle § 18:

	Kčs
a) budovy [§ 18 odst. 2 písm. a)]	
— obytné a školní	0,06
— ostatní	0,12
b) zemědělské plodiny [§ 18 odst. 2 písm. b)]	
— obilniny	2,60
— luštěniny	3,40
— olejniny a přadné rostliny	3,80
— okopaniny	2,10
— léčivé, aromatické a kořeninové rostliny	3,30
— chmel	5,70
— tabák	15,—
— zelenina	4,30
— vinná réva	8,—
— pícniny na semeno	1,60
— ostatní pícniny	0,90
c) zásoby, movité věci a zvířata [§ 18 odst. 2 písm. c) až d)]	0,18

§ 20

Výpočet a placení pojistného

(1) Pojistné vypočte pojišťovna vždy na jeden kalendářní rok. U organizací vzniklých během roku se pojistné vypočte na dobu od jejich vzniku do konce běžného kalendářního roku.

(2) Pojistné je splatné ve třech splátkách, a to prvních 20 % do 31. května, dalších 30 % do 31. července a zbývajících 50 % do 30. listopadu každého roku.

(3) Je-li zemědělská organizace s placením pojistného v prodlení, je povinna zaplatit pojišťovně poplatek z prodlení ve výši půl promile z dlužné částky za každý den prodlení, počínajíc desátým dnem po splatnosti; poplatek menší než 100 Kčs se nepožaduje. V případech hodných zvláštního zřetele může pojišťovna od požadování poplatku z prodlení zcela nebo zčásti upustit.

Část III.

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 21

(1) Zemědělská organizace je povinna písemně hlásit pojišťovně, že nastala pojistná událost, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 8 dnů ode dne, kdy se o tom dověděla; na požádání pojišťovny je povinna předložit doklady potřebné ke zjištění rozsahu pojistné události.

(2) Pracovníci pojišťovny zjišťují za součinnosti zemědělské organizace příčiny škody a její rozsah. O výsledcích tohoto zjištění se pořizuje zápis, který podepíší obě strany; jeden jeho stejnopis zůstává u zemědělské organizace.

§ 22

Porušila-li zemědělská organizace povinnosti stanovené právními předpisy k ochraně majetku před škodami nebo povinnosti stanovené v § 21 odst. 1 a mělo-li to vliv na vznik pojistné události nebo na zjištění rozsahu jejích následků, je pojišťovna oprávněna plnění přiměřeně snížit, nejvýše však o 20 %; bylo-li však toto porušení vědomé nebo nebylo-li splněno pojišťovnou požadované odstranění závad, je pojišťovna oprávněná plnění snížit až o 50 %.

§ 23

(1) Šetření nutné ke zjištění rozsahu povinnosti pojišťovny plnit musí být provedeno bez zbytečného odkladu; nemůže-li být skončeno do jednoho měsíce po tom, kdy se pojišťovna o pojistné události dověděla, je pojišťovna povinna poskytnout na požádání zemědělské organizace přiměřenou zálohu. Jakmile pojišťovna skončila šetření nutná ke zjištění rozsahu povinnosti plnit, je povinna to zemědělské organizaci písemně oznámit; plnění je splatné do 15 dnů od doručení tohoto oznámení.

(2) Je-li pojišťovna s placením v prodlení, je povinna zaplatit zemědělské organizaci poplatek z prodlení ve výši půl promile z dlužné částky za každý den prodlení, počínajíc desátým dnem po splatnosti; poplatek menší než 100 Kčs se nehradí.

§ 24

Vzájemné splatné pohledávky uvedené v § 20 a v § 23 lze vyrovnat započtením.

§ 25

(1) Majetkem podle § 1 se pro účely této vyhlášky rozumí majetek, který zemědělská organizace

a) má ve vlastnictví nebo ve správě,

b) má v trvalém užívání podle předpisů o správě národního majetku,

c) užívá na základě opatření vydaného podle vlád. nař. č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby,

d) užívá podle dohody o dočasném užívání věci s jejím vlastníkem (správcem), na nějž se nevztahuje zákonné pojištění.

Tímto majetkem se rozumějí i zemědělské plodiny pěstované zemědělskou organizací.

(2) Za škody na věcech uvedených v odstavci 1 písm. d) je pojišťovna povinna plnit pouze tehdy, jestliže zemědělská organizace je povinna vlastníku (správci) věci nahradit škodu vzniklou pojistnou událostí. Plnění nesmí přesáhnout náhradu škody, kterou zemědělská organizace je povinna poškozenému zaplatit.

§ 26

Pokud pojištění, na které se vztahuje tato vyhláška, není touto vyhláškou upraveno, řídí se toto

pojištění ustanoveními občanského zákoníku, hospodářského zákoníku a předpisů vydaných k provedení těchto zákonů pro obor pojištění.*)

§ 27

Zrušuje se vyhláška č. 211/1959 Ú. l., o povinném pojištění jednotných zemědělských družstev, ve znění vyhlášky č. 141/1964 Sb., o rozšíření povinného pojištění jednotných zemědělských družstev.

§ 28

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Ministr:

Dvořák v. r.

*) § 345 až § 370 obč. zákoníku č. 40/1964 Sb., § 358 až § 360 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., vyhláška min. financí č. 48/1964 Sb., o poj. podmínkách pro pojištění majetku.

Příloha k vyhlášce č. 106/1966 Sb.

Seznam

socialistických zemědělských organizací, na které se podle § 3 vyhlášky vztahuje zákonné pojištění:

1. Šlechtitelské a semenářské podniky a semenářské státní statky, podřízené oborovému ředitelství Šlechtitelských a semenářských podniků v Praze;

   Velkovýkrmny — státní statky, podřízené oborovému podniku Velkovýkrmny v Řepích u Prahy;

   Plemenářské podniky, podřízené oborovému ředitelství Státní plemenářské správy v Řepích u Prahy;

   Státní rybářství, oborový podnik, České Budějovice;

   Drůbežnictví, oborový podnik v Xaverově s přidruženými podniky v Chrustenicích a v Ivánke pri Dunaji (Bratislava-venkov);

   Statky a lesy Kynžvart, oborový podnik, Lázně Kynžvart;

   Státní statky v Tachově, oborový podnik, Tachov;

   Státní statek, národní podnik, Most;

   Státní statky, národní podnik, Bruntál.

2. Společné družstevní podniky, pokud provozují pouze zemědělskou činnost.

3. Školní statky středních zemědělských technických škol, zemědělských mistrovských škol, zemědělských odborných učilišť a školní zemědělské podniky vysokých škol zemědělských.

4. Národní podniky Vojenské lesy a statky.

5. Velkochov laboratorních zvířat — národní podnik;

   Léčivé rostliny — národní podnik.

6. Majetok stálej celoštátnej polnohospodárskej výstavy, n. p. Nitra.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr těžkého průmyslu vydal:

Výnos č. 8/66 ze dne 11. října 1966 **o úpravě odměňování technicko-hospodářských pracovníků v hospodářských organizacích ministerstva těžkého průmyslu.** Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967. Vztahuje se na pracovníky v hospodářských organizacích odvětví těžkého průmyslu a jejich zařízeních včetně hospodářských organizací odvětví těžkého průmyslu, které jsou řízeny národními výbory.

Výnosem se zrušují:

— výnos č. 6/61 ministra všeobecného strojírenství o úpravě platových podmínek technicko-hospodářských pracovníků v hospodářských organizacích ministerstva všeobecného strojírenství,

— výnos č. 9/61 ministra těžkého strojírenství o úpravě platových podmínek technicko-hospodářských pracovníků v organizacích ministerstva těžkého strojírenství,

— výnos č. 1/62 ministra hutního průmyslu a rudných dolů o úpravě platových poměrů technicko-hospodářských pracovníků v hospodářských organizacích ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů,

— výnos č. 2/62 ministra všeobecného strojírenství o úpravě platových podmínek technicko-hospodářských pracovníků v národních podnicích odbytových ministerstva všeobecného strojírenství,

— výnos č. 2/64 ministra hutního průmyslu a rudných dolů o opatřeních k prohloubení osobní hmotné zainteresovanosti mistrů a revírníků,

— výnos č. 4/65 ministra těžkého průmyslu o odměňování pracovníků prodejen v odbytových organizacích ministerstva těžkého průmyslu,

— výnos č. 3/65 ministra hutního průmyslu a rudných dolů o odměňování pracovníků oborových ředitelství,

— výnos č. 8/65 ministra všeobecného strojírenství o odměňování vedoucích a ostatních technicko-hospodářských pracovníků oborových ředitelství,

— výnos č. 13/65 ministra těžkého strojírenství o odměňování vedoucích a ostatních technicko-hospodářských pracovníků oborových ředitelství,

— výnos č. 3/66 ministra těžkého průmyslu, kterým se mění a doplňují platové předpisy o úpravě platových podmínek technicko-hospodářských pracovníků v hospodářských organizacích ministerstva těžkého průmyslu,

jakož i všechny předpisy je měnící a doplňující.

Pro hospodářské organizace, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti

— výnos č. 2/65 ministra hutního průmyslu a rudných dolů o nástupních platech,

— výnos č. 5/65 ministra všeobecného strojírenství o úpravě nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol po vstupu do pracovního poměru v hospodářských, odbytových, rozpočtových a zvláštních rozpočtových organizacích odvětví ministerstva všeobecného strojírenství,

— výnos č. 10/65 ministra těžkého strojírenství o úpravě nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol po vstupu do pracovního poměru v hospodářských, rozpočtových a zvláštních rozpočtových organizacích ministerstva těžkého strojírenství.

— článek 3, 4 a 5 výnosu č. 6/66 ministra těžkého průmyslu o přiznávání osobních platů pracovníkům v organizacích ministerstva těžkého průmyslu.

Do výnosu je možno nahlédnout v útvaru ekonomiky práce všech organizací, na které se výnos vztahuje.

Ministerstvo chemického průmyslu

vydalo v dohodě s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků v chemickém průmyslu podle § 35 odst. 1 vyhlášky č. 91/1965 Sb.

výnos ze dne 1. 11. 1966 č. 32 (Věstník MCHP částka 11/1966)
o platových poměrech technickohospodářských pracovníků hospodářských organizací;

výnos ze dne 24. 11. 1966 č. 33 (Věstník MCHP částka 12/1966)
I. o mzdových podmínkách příslušníků závodních požárních útvarů a požárníků z povolání v závodních požárních sborech, členů závodních stráží, hlídačů a vrátných,
II. o mzdových podmínkách členů požárních hlídek vykonávaných dobrovolnými požárníky;

výnos ze dne 1. 12. 1966 č. 35 (Věstník MCHP částka 12/1966)
o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v podnicích v oboru působnosti ministerstva chemického průmyslu;

výnos ze dne 20. 12. 1966 č. 37 (Věstník MCHP částka 13/1966)
o mzdových podmínkách řidičů silničních motorových vozidel a závozníků v oboru působnosti ministerstva chemického průmyslu;

výnos ze dne 20. 12. 1966 č. 38 (Věstník MCHP částka 13/1966)
o zaškolování pracovníků, jejich odměňování a o vedení odborného výcviku a odměňování instruktorů odborného výcviku.

Výše uvedené výnosy byly uveřejněny ve Věstníku ministerstva chemického průmyslu (ročník 1966) a nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Do výnosů lze nahlédnout na ministerstvu chemického průmyslu a v jemu podřízených organizacích.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu,
výnosem ze dne 15. prosince 1966 čj. 152/45.500/66

Sazebník daně z obratu, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Sazby daně z obratu v něm uvedené se vztahují jen na výrobky zařazené do kategorie volných a limitních cen a dále na výrobky zařazené do kategorie pevných cen, na něž se nestanoví maloobchodní nebo prodejní ceny. U ostatních výrobků se odvádí rozdílová daň z obratu podle platných předpisů.

Dnem 31. prosince 1966 pozbývají platnosti Sazebník daně z obratu pro výrobky zařazené do kategorie pevných cen vydaný výnosem ministerstva financí ze dne 15. prosince 1965 čj. 152/47.500/65 a Sazebník daně z obratu pro výrobky zařazené do kategorie limitních a volných cen vydaný výnosem ministerstva financí ze dne 15. prosince 1965 čj. 152/52.700/65 se všemi dodatky a změnami vydanými do dne 31. prosince 1966.

Oba sazebníky byly registrovány v částce 59/1965 Sb.

Sazebník daně z obratu platný od 1. ledna 1967 byl vydán jako samostatná publikace, kterou lze koupit v prodejně KNIHA, podnik hl. m. Prahy, Opletalova ul. č. 35, Praha 1; na Slovensku v prodejně n. p. Slovenská kniha, Bratislava-Krasňany, Pekná ul. č. 1. Finančním odborům krajských a okresních národních výborů, u nichž lze též do Sazebníku daně z obratu nahlédnout, bude zaslán přímo ministerstvem financí.

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti — **Redakce:** Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné činí Kčs 54.— a vybírá se v 1. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — Účet SBČS Praha 1 - 321 9062 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tiskne:** Knihtisk 1, národní podnik v Praze 1 - Malá Strana, Karmelitská 8
Dohlédací pošta Praha 07